EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Strasbourg, 2023.4.18.
COM(2023) 228 final

2023/0115 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2014/49/EU irányelvnek a betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés és az átláthatóság tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A 2014/49/EU irányelv[1] (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv) javasolt módosításai a válságkezelési és betétbiztosítási rendszerre vonatkozó jogalkotási csomag részét képezik, amely magában foglalja a 2014/59/EU irányelv[2] (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv) és a 806/2014/EU rendelet[3] (az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet vagy SRMR) módosításait is.

Az uniós válságkezelési keret jól megalapozott, azonban a korábban bekövetkezett bankcsődök rámutattak arra, hogy a helyzeten javítani kell. A válságkezelési és betétbiztosítási reform célja, hogy a válságkezelési keret célkitűzéseire építve biztosítsa a szanálás következetesebb megközelítését annak érdekében, hogy a válságban lévő bankok rendezett módon léphessenek ki a piacról úgy, hogy ennek során sem a pénzügyi stabilitást, sem az adófizetők pénzét, sem a betétesek bizalmát nem éri kár. Különösen a kisebb és közepes méretű bankokra vonatkozó meglévő szanálási keretet kell megerősíteni kialakítása, végrehajtása és – ami a legfontosabb – alkalmazásának ösztönzői tekintetében, hogy hitelesebben lehessen alkalmazni az említett bankokra. Emellett javítani kell a betétesek védelmét szolgáló keretet a szabályok következetes alkalmazása és az egyenlőbb versenyfeltételek biztosítása érdekében, a pénzügyi stabilitás védelme, a betétesek bizalmának növelése és az átterjedés megelőzése mellett.

A javaslat háttere

A globális pénzügyi és államadósság-válságot követően az EU a nemzetközi reformfelhívásokkal összhangban határozott lépéseket tett annak érdekében, hogy biztonságosabb pénzügyi ágazatot hozzon létre az EU egységes piaca számára. Ez magában foglalta az ahhoz szükséges eszközök és hatáskörök biztosítását, hogy rendezett módon kezeljék bármely bank csődjét, ugyanakkor biztosítsák a pénzügyi stabilitást, az államháztartás működését és a betétesek védelmét. A 2014-ben létrehozott bankunió jelenleg két pillérből áll: az egységes felügyeleti mechanizmusból és az egységes szanálási mechanizmusból. A bankunió kiteljesítéséhez azonban hiányzik a harmadik pillér, az európai

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

[3] Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

betétbiztosítási rendszer (EDIS)[4]. Az európai betétbiztosítási rendszer létrehozására irányuló, 2015. november 24-én elfogadott bizottsági javaslat[5] jelenleg is függőben van.

A bankuniót egységes szabálykönyv támogatja, amelyet a válságkezelési és betétbiztosítási rendszert illetően három, 2014-ben elfogadott uniós jogi aktus: a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv (a továbbiakban: BRRD), az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet (a továbbiakban: SRMR) és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv (a továbbiakban: DGSD) alkot. A BRRD meghatározza a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó hatásköröket, szabályokat és eljárásokat, ideértve a több országot érintő bankcsődök kezelését célzó, határokon átnyúló együttműködési megállapodásokat is. Az SRMR létrehozza az Egységes Szanálási Testületet (ESZT) és az Egységes Szanálási Alapot, és az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében meghatározza a bankunióban letelepedett szervezetek szanálására vonatkozó hatásköröket, szabályokat és eljárásokat. A DGSD biztosítja a betétesek védelmét, és meghatározza a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználására vonatkozó szabályokat. A BRRD és a DGSD valamennyi tagállamban, az SRMR a bankunióban részt vevő tagállamokban alkalmazandó.

A 2019. évi, „kockázatcsökkentési csomagként" is ismert banki csomag magában foglalta a BRRD, az SRMR, a tőkekövetelményekről szóló rendelet (CRR[6]) és a tőkekövetelményekről szóló irányelv (CRD[7]) felülvizsgálatát. A felülvizsgálat olyan intézkedéseket foglalt magában, amelyek teljesítik az EU nemzetközi fórumokon[8] tett kötelezettségvállalásait, és további lépéseket tett a bankunió kiteljesítése felé azáltal, hogy hiteles kockázatcsökkentési intézkedéseket biztosít a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyek enyhítésére.

2020 novemberében az eurócsoport megállapodott az Egységes Szanálási Alap közös védőhálójának az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) általi létrehozásáról és mielőbbi bevezetéséről[9].

---

4 Emellett még mindig nincs megállapodás egy olyan hiteles és szilárd mechanizmusról, amely a nemzetközi partnerek által meghatározott standardokkal összhangban szanálás során likviditást biztosít a bankunióban.

5 COM(2015) 586 final.

6 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

7 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

8 A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságban és a Pénzügyi Stabilitási Tanácsban (FSB). Pénzügyi Stabilitási Tanács: *A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai* (2014. évi aktualizált változat), valamint *A rendszerszempontból jelentős bankok veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó alapelvek, Teljes veszteségviselő képesség (TLAC-) standard (Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet)* (2015).

9 Eurócsoport: *A nem euroövezeti tagállamokat is magában foglaló formációban ülésező eurócsoport nyilatkozata az ESM reformjáról és az Egységes Szanálási Alap védőhálójának mielőbbi bevezetéséről* (2020. november 30.). A végrehajtásra 2022 és 2024 között kerül sor. Az Európai Stabilitási Mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés módosításáról szóló megállapodás azonban továbbra is megerősítésre vár.

A válságkezelési és betétbiztosítási reform és annak a bankuniót érintő általánosabb vonatkozásai

A válságkezelési és betétbiztosítási reformmal együtt a harmadik pillér, az európai betétbiztosítási rendszer létrejöttével kiteljesített bankunió – a gazdasági és monetáris unióban és általában az EU-ban a növekedés, a jólét és a reziliencia szükséges feltételeként – fokozná az uniós háztartások és vállalkozások pénzügyi védelmét és javítaná kilátásaikat, növelné a felek egymás iránti bizalmát, valamint megerősítené a pénzügyi stabilitást. A tőkepiaci unió kiegészíti a bankuniót, mivel mindkét kezdeményezés elengedhetetlen a kettős (digitális és zöld) átállás finanszírozásához, az euró nemzetközi szerepének fokozásához, valamint a változó világban az EU nyitott stratégiai autonómiájának és versenyképességének megerősítéséhez, különös tekintettel a jelenlegi kihívásokkal teli gazdasági és geopolitikai környezetre[10,11].

2022 júniusában az eurócsoport nem értett egyet a bankuniónak az európai betétbiztosítási rendszert is magában foglaló kiteljesítésére irányuló átfogóbb munkatervvel. Az eurócsoport arra kérte a Bizottságot, hogy inkább célzottabb jogalkotási javaslatokat nyújtson be a banki válságkezelésre és a nemzeti betétbiztosítási rendszerekre vonatkozó uniós keret reformjára vonatkozóan[12].

Ezzel párhuzamosan a bankunióról szóló 2021. évi éves jelentésében[13] az Európai Parlament is hangsúlyozta, hogy azt az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásával kell kiteljesíteni, és támogatta a Bizottságot a válságkezelési és betétbiztosítási rendszer felülvizsgálatára vonatkozó jogalkotási javaslat előterjesztésében. Bár az eurócsoport nem hagyta kifejezetten jóvá az európai betétbiztosítási rendszert, az szilárdabbá tenné a válságkezelési és betétbiztosítási reformot, emellett szinergiákat és hatékonyságnövekedést eredményezne az ágazat számára. A jogalkotási csomag része lenne a bankunió kiteljesítésére vonatkozó programnak, amelynek kapcsán Ursula von der Leyen elnök politikai iránymutatása szintén emlékeztetett az európai betétbiztosítási rendszer fontosságára, és amelyet a vezetők rendszeresen támogatnak[14].

A betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv (DGSD) célkitűzései

A DGSD az Unió egészére kiterjedően harmonizálta a betétbiztosítási mechanizmusokat. A betétbiztosítás kulcsfontosságú a betétesek bizalmának növeléséhez, a bankrendszer pénzügyi stabilitásának megerősítéséhez és az egységes piac működésének védelméhez. E célból minden tagállamban létrejött legalább egy betétbiztosítási rendszer, amely bankcsőd esetén kifizetések útján biztosítja a betétesek gyors kártalanítását; a védelem harmonizált szintjét 100 000 EUR-ban határozták meg. Fontos, hogy a betétbiztosítási rendszerek a bankok válságkezelésében is szerepet játszanak. Hozzájárulhatnak a szanáláshoz vagy más intézkedések finanszírozásához, ezáltal megőrizve a betétesek hozzáférését a biztosított betétekhez.

---

10 Európai Bizottság (2020): *A Bizottság 2021. évi munkaprogramja*, 2.3. szakasz, 5. o.

11 Európai Bizottság (2023): *Az EU hosszú távú versenyképessége: előretekintés a 2030 utáni időszakra*.

12 Eurócsoport (2022. június 16.): *Az eurócsoport nyilatkozata a bankunió jövőjéről*.

13 Európai Parlament (2022): *Bankunió – 2021. évi éves jelentés*; az Európai Parlament 2015-től minden évben jelentést tesz közzé a bankunióról.

14 Euroövezeti csúcstalálkozó (2023. március 24.): *A nem euroövezeti tagállamokat is magában foglaló formációban tartott euróövezeti csúcstalálkozó nyilatkozata*.

A javaslat indokai

A DGSD 19. cikkének (6) bekezdése szerinti megbízatással összhangban a Bizottság átfogó értékelést végzett a DGSD teljesítményéről. Ennek következtetésében megerősítette, hogy a DGSD fő elemei, különösen a betétesenként és bankonként 100 000 EUR kártalanítási összeghatár, a betétbiztosítási rendszerek finanszírozásának minimális célszintje, valamint a betétesek kifizetésének rövid határideje összességében előnyösek voltak a betétesek számára.

A keret alkalmazásával kapcsolatos gyakorlati tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy vannak javításra szoruló területek. E területek közé tartozik a betétesek védelmének terjedelme, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a biztosított betétek kifizetésén kívüli beavatkozásokra való felhasználására vonatkozó feltételek eltérő értelmezése, a betétbiztosítási rendszerek működésének hatékonysága és eredményessége, a nemzeti mérlegelési jogkör és választási lehetőségek széles köre, valamint a szanálási és a betétbiztosítási célú biztonsági hálók közötti jobb koordináció igénye.

A Bizottság válságkezelési és betétbiztosítási rendszerre vonatkozó jogalkotási felülvizsgálatának szerves részeként a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvjavaslat nagyrészt az előkészítő munkán és az Európai Bankhatóság (a továbbiakban: EBH) által a DGSD alkalmazásáról szóló öt véleményében kidolgozott ajánlásokon[15] alapul, és figyelembe veszi azokat az eseteket, amikor a DGSD gyakorlati alkalmazása nem, vagy csak részben valósult meg.

Összefoglaló a válságkezelési és betétbiztosítási reform keretében a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben javasolt módosításokról

A betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvjavaslat számos szakpolitikai szempontra kiterjed, és koherens választ ad a feltárt problémákra. Ennek megfelelően céljai a következők:

(1) a betétesvédelem terjedelmének pontosítása az azonosított eltérések kezelésével, ezáltal az uniós betétesek harmonizált és szilárd védelme;

(2) a biztosított betétek fizetésképtelenség esetén történő kifizetésén kívül a betétbiztosítási rendszerek valamennyi beavatkozási típusára vonatkozóan a legkisebb költség kritériumának harmonizált vizsgálata, ezáltal az egyenlő versenyfeltételek javítása és a bankcsődök egységes kimenetelű kezelésének biztosítása;

(3) a betétbiztosítási rendszerek működésének javítása az adminisztratív eljárások egyszerűsítése révén, ugyanakkor pénzügyi stabilitásuk javítása és a pénzeszközök felhasználásának átláthatóbbá tétele;

(4) a konvergencia fokozása a betétbiztosítási rendszerek gyakorlatában, valamint a hatóságok között; továbbá

(5) a betétbiztosítási rendszerek közötti, határokon átnyúló együttműködés javítása a más uniós tagállamokban található betétesek kártalanítása terén, illetve a bankok más betétbiztosítási rendszerhez való csatlakozása esetén.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javaslat a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben meghatározott, meglévő betétbiztosítási keretre építve megerősíti azt. E célból a javaslat számos eleme követi az EBH által a nemzeti betétbiztosítási rendszerekkel és a kijelölt hatóságokkal együttműködésben

[15] Lásd a szakértői vélemények beszerzéséről és felhasználásáról szóló 3. szakaszt.

végzett munkát. Olyan módosításokat javasol, amelyek tükrözik az uniós jog nemzeti átültetése és egyes rendelkezések alkalmazása során szerzett gyakorlati tapasztalatokat, többek között a bankunióval összefüggésben. A javaslat kezdeményezésére a BRRD és az SRMR felülvizsgálatával párhuzamosan kerül sor, ami a banki válságkezelés uniós keretének következetességét szolgálja.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat azokra a pénzügyi válságot követő reformokra épül, amelyek a bankunió létrehozásához és az összes uniós bankra vonatkozó egységes szabálykönyv megalkotásához vezettek.

A betétesi bizalom és a pénzügyi stabilitás megerősítésével a javaslat az európai nyitott stratégiai autonómia politikai célkitűzéseivel összhangban hozzájárul az uniós bankszektor rezilienciájához és azon képességéhez, hogy támogassa a Covid19-világjárványt követő gazdasági helyreállítást. Konkrétabban a javaslat a fogyasztóvédelmet is javítja egyrészt azáltal, hogy harmonizálja a rövid lejáratú és meghatározott életbiztosítási eseményektől függő lakossági betétek védelmi szintjét és időtartamát („ideiglenesen magas számlaegyenlegek”), másrészt pedig azáltal, hogy megerősíti a fogyasztók tájékoztatását.

Emellett annak a kockázatnak a csökkentése érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási tevékenységekben érintett betéteseket kártalanítanak, a módosítások a pénzmosás elleni küzdelemről szóló (EU) 2015/849 irányelvre építve figyelembe veszik a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni uniós rendszerről szóló, 2021. július 20-án elfogadott bizottsági jogalkotási csomagban javasolt irányt.

A DGSD-ben foglalt szabályok végrehajthatóságának megerősítése érdekében a módosítások a tőkekövetelményekről szóló 2013/36/EU irányelvben (CRD) meghatározott felügyeleti hatáskörökre hivatkoznak. Ez a megközelítés magában foglalja azt az elképzelést, hogy a betétbiztosítási rendszer követelményeinek való megfelelés minden bank számára elsőrendű követelmény, és alapot biztosít azon események sorrendjének felállításához, amelyek mentén az e tekintetben meglévő kötelezettségeit nem teljesítő bank fegyelmezhető.

A módosítások emellett harmonizálják és egyértelművé teszik a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeiből finanszírozott megelőző és alternatív intézkedésekre vonatkozó szabályokat. Ezeket a szabályokat a bankokról szóló bizottsági közleményben[16] meghatározott, a pénzügyi intézményeknek nyújtott állami támogatásra vonatkozó, már meglévő követelményekkel összefüggésben kell értékelni.

A módosítások egyértelműbbé teszik az ügyfelek azon pénzeszközeinek védelmét is, amelyeket a banktól eltérő egyéb pénzügyi intézmények bankban tartanak, a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelvben[17], az elektronikus pénzről szóló irányelvben és az (EU)

[16] A Bizottság közleménye az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben hozott bankmentő intézkedésekre való, 2013. augusztus 1. utáni alkalmazásáról („A bankokról szóló közlemény”) EGT-vonatkozású szöveg (HL C 216., 2013.7.30., 1. o.).

[17] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 337., 2015.12.23, 35. o.).

2017/593 felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelvben[18] meghatározott, az ügyfelek pénzeszközeinek elkülönítésére vonatkozó követelményekkel összhangban. Tekintettel az innovatív pénzügyi szolgáltatások gyors fejlődésére, a pontosítás célja az ügyfelek banktól eltérő egyéb pénzügyi intézményekbe vetett bizalmának növelése, valamint bankcsőd esetén ezek üzletmenetének folytonossága.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat meglévő irányelvet (DGSD) módosít, különösen a betétbiztosítási keretben már rendelkezésre álló eszközök jobb alkalmazása tekintetében.

Következésképpen a javaslat jogalapja az eredeti jogalkotási aktus, a módosítandó irányelv jogalapjával egyezően az EUMSZ letelepedéshez való jogról szóló 53. cikkének (1) bekezdése. Az uniós ítélkezési gyakorlat[19] szerint, ha egy jogalkotási aktus csupán egy másik jogalkotási aktus kiegészítésére vagy helyesbítésére irányul, anélkül, hogy annak eredeti célját megváltoztatná, az uniós jogalkotó teljes mértékben jogosult arra, hogy ez utóbbi jogi aktust az első jogi aktus jogalapjára alapozza.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A DGSD módosításai megfelelnek a szubszidiaritás elvének. Nemzeti szabályok révén nem valósítható meg a betétesek védelmének harmonizált szintje, valamint nem biztosítható a betétbiztosítási rendszerek finanszírozására és működésére vonatkozó szabályok egységessége. Ezért uniós fellépésre van szükség az egész EU-ban egyenlő versenyfeltételek biztosítása és annak érdekében, hogy az eltérő betétbiztosítási szabályokkal összefüggésben egyes pénzügyi intézmények ne juthassanak jogosulatlan versenyelőnyhöz. Az EBH ezt a DGSD felülvizsgálatáról szóló véleményében is hangsúlyozta.

Ezenkívül a bankok létrehozása és a banki szolgáltatások nyújtása, beleértve a betétgyűjtést is, határokon átnyúlóan is megvalósítható. A bankrendszerek határokon átnyúló jellege számos kihívás elé állíthatja a betétbiztosítási rendszereket (egy bank más betétbiztosítási rendszerhez való csatlakozása, az ügyfelek nyilvántartása, határokon átnyúló együttműködés), ami uniós beavatkozást tesz szükségessé.

A javaslatban szereplő módosítások többsége a meglévő uniós jogszabályokat aktualizálja, ennélfogva pedig olyan területekre vonatkozik, amelyeken az EU már gyakorolta hatásköreit. A javaslat számos intézkedése további harmonizáció révén a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben meghatározott célkitűzések következetes elérésére törekszik.

• Arányosság

A módosítások arányosak a DGSD célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértékkel.

---

[18] A Bizottság (EU) 2017/593 felhatalmazáson alapuló irányelve (2016. április 7.) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az ügyfelek pénzügyi eszközeinek és pénzeszközeinek védelme, a termékirányítási kötelezettségek, valamint a díjak, jutalékok vagy pénzbeli és nem pénzbeli juttatások nyújtására vagy átvételére alkalmazandó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről (EGT-vonatkozású szöveg.) (HL L 87., 2017.3.31., 500. o.).

[19] Lásd: 2018. június 21-i ítélet, Lengyelország kontra Parlament és Tanács, C-5/16, ECLI:EU:C:2018:483, 49. és 69. pont, valamint az idézett ítélkezési gyakorlat.

A módosítások a betétesek Unión belüli jobb és harmonizált védelmét célzó közös követelményeket állapítanak meg. A javaslat azonban nem szabályozza az uniós betétbiztosítási rendszerek szervezeti modelljeit, jogi struktúráját vagy belső irányítását. Ezért a betétbiztosítás kialakult uniós berendezkedése jelenleg és a továbbiakban is a nemzeti betétbiztosítási rendszerek hálózatára támaszkodik, amely a különböző modelleknek (állami betétbiztosítási rendszerek, magán betétbiztosítási rendszerek, intézményvédelmi rendszerek) és a betétbiztosítási rendszer kijelölt hatósága és a szanálási hatóság közötti kapcsolatok típusainak (azonos gyűjtőszervezeten belüli vagy önálló intézményi működésnek) megfelelően szerveződik.

Ezenkívül a javaslat jelentős hatásköröket ruház a nemzeti hatóságokra, mindenekelőtt a legkisebb költség kritériumának vizsgálatát, amelynek alapján megállapítható, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása mennyire költséghatékony. A javaslattal érintett témák többsége (az ideiglenesen magas számlaegyenlegek közös szintje, az ügyfelek pénzeszközeinek védelme, a hatóságok védelme) olyan területekhez kapcsolódik, amelyeken az uniós tagállamok kifejezetten szorgalmazták az uniós szintű normát annak érdekében, hogy növeljék a betétesek védelmével kapcsolatos jogbiztonságot. Az EBH-nak a javaslatban (iránymutatások és standardok tekintetében) meghatározott megbízatásai a DGSD azon legtechnikaibb témáira korlátozódnak, amelyek esetében a követelmények részletesebb magyarázatára van szükség.

A javaslat megtartja továbbá azokat a meglévő rendelkezéseket, amelyek elismerik a nemzeti sajátosságokat, és biztosítják a DGSD szabályainak arányos alkalmazását, például a nemzeti alternatívák megválasztásával, valamint annak lehetősége révén, hogy egyes tagállamok alacsonyabb célszintet alkalmazzanak, vagy hogy az intézményvédelmi rendszer tagjai csökkentett hozzájárulást vehessenek igénybe.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasoljuk, hogy az intézkedéseket a DGSD irányelv útján történő módosításával hajtsák végre. A javasolt intézkedések az e jogi eszközben foglalt, már meglévő rendelkezésekre hivatkoznak, illetve részletesebben kidolgozzák azokat. Mivel a betétbiztosítás szorosan kapcsolódik a nemzeti jog nem harmonizált területeihez, például a fizetésképtelenségi joghoz, átültetésre van szükség ahhoz, hogy a javasolt rendelkezések a lehető legjobban beépüljenek a nemzeti jogba.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A válságkezelési és betétbiztosítási keret célja az intézmények csődjének elhárítása és kezelése méretüktől és üzleti modelljüktől függetlenül. Kidolgozására a pénzügyi stabilitás fenntartása, a betétesek védelme, az állami támogatás igénybevételének minimalizálása, az erkölcsi kockázat korlátozása és a pénzügyi szolgáltatások belső piacának javítása céljából került sor. Az értékelés összességében arra a következtetésre jutott, hogy a válságkezelési és betétbiztosítási keret bizonyos vonatkozásaiban javításra szorul.

Az értékelésből kiderül különösen az, hogy a bankcsődök kezelésével kapcsolatos jogbiztonság és kiszámíthatóság továbbra is elégtelen. A hatóságok arra vonatkozó döntése, hogy szanáláshoz vagy fizetésképtelenséghez folyamodnak-e, jelentősen eltérhet az egyes

tagállamokban. Emellett az ágazati finanszírozású biztonsági hálók nem mindig eredményesek, és továbbra is eltérőek a szanálás során, valamint az azon kívül igénybe vehető finanszírozáshoz való hozzáférés feltételei. Mindez hatással van az ösztönzőkre, és lehetőséget teremt az arbitrázsra az alkalmazandó válságkezelési eszköz megválasztásakor. Végül a betétesek védelme számos területen továbbra is tagállamonkénti egyenlőtlenségeket, eltéréseket mutat.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság különböző konzultációs eszközök segítségével, széles körű eszmecsere keretében törekedett valamennyi érdekelt felet megszólítani annak érdekében, hogy jobban megismerje a keret teljesítményét és a lehetséges javítási lehetőségeket.

2020-ban a Bizottság konzultációt indított egy ütemtervvel kombinált bevezető hatásvizsgálatról, amelynek célja, hogy részletes elemzést nyújtson az uniós szinten meghozandó intézkedésekről, valamint a különböző szakpolitikai alternatíváknak a gazdaságra, a társadalomra és a környezetre gyakorolt lehetséges hatásáról.

2021-ben a Bizottság két – egy célzott és egy nyilvános – konzultációt indított, hogy visszajelzést kérjen az érdekelt felektől a válságkezelési és betétbiztosítási keret alkalmazásának módjáról és a lehetséges módosításokról. A 39 általános és konkrét technikai kérdést tartalmazó célzott konzultáció csak angol nyelven állt rendelkezésre, és 2021. január 26. és április 20. között volt elérhető. A 10 általános, az EU valamennyi nyelvén elérhető kérdésből álló nyilvános konzultáció a 2021. február 25. és május 20. közötti visszajelzési időszakban zajlott. A Bizottság 2021. július 7-én összefoglaló jelentést tett közzé a konzultációval kapcsolatos visszajelzésekről[20]. A konzultációkból kiderült, hogy a legtöbb válaszadó szerint a betétbiztosítási rendszernek a hatósági, ezen belül az önkormányzati betéteket is védenie kell. A legtöbb bank és betétbiztosítási rendszer úgy vélte, hogy a jelenlegi rendszeres információközlés elegendő, és nincs szükség változtatásokra. Sok esetben a digitális kommunikációt tekintették a legmegfelelőbb költségmegtakarítási eszköznek.

Emellett a Bizottság 2021. március 18-án magas szintű konferenciát szervezett, amelyen az összes érdekelt fél képviselői részt vettek. A konferencia megerősítette a hatékony keret fontosságát, ugyanakkor rámutatott a jelenlegi hiányosságokra is. A konferencia résztvevői megjegyezték, hogy a DGSD kerete számára előnyös lenne a további harmonizáció, továbbá a pénzmosási irányelvben és a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelvben meghatározott szabályokkal, valamint az állami támogatási szabályokkal való jobb kölcsönhatás. A DGSD felülvizsgálatának tükröznie kell a fogyasztói bizalmat és a kisebb piacok helyzetét is.

A Bizottság munkatársai a Bizottság banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportja keretében többször is konzultáltak a tagállamokkal a válságkezelési és betétbiztosítási keret uniós végrehajtásáról, valamint a BRRD/SRMR és a DGSD esetleges felülvizsgálatáról. A szakértői csoportban folytatott megbeszélésekkel párhuzamosan az e javaslatban tárgyalt kérdések napirendre kerültek a Tanács előkészítő szervei, nevezetesen a pénzügyi szolgáltatási és a bankunióval foglalkozó munkacsoport, valamint az európai betétbiztosítási rendszerrel foglalkozó magas szintű munkacsoport ülésein is.

Ezenkívül a jogszabály előkészítő szakaszában a Bizottság munkatársai számos – személyes és virtuális – találkozót tartottak a bankszektor képviselőivel és más érdekelt felekkel.

[20] Európai Bizottság (2021): *Konzultáció a bankunióról – a banki válságkezelési és betétbiztosítási keretszabályok felülvizsgálata*.

A felsorolt kezdeményezések eredményei beépültek e javaslat és az azt kísérő hatásvizsgálat előkészítésébe. Egyértelmű bizonyítékot szolgáltattak arra vonatkozóan, hogy a keret célkitűzéseinek lehető legjobb elérése érdekében naprakésszé kell tenni és ki kell egészíteni a jelenlegi szabályokat. A hatásvizsgálat 2. melléklete tartalmazza e konzultációk és a nyilvános konferencia összefoglalóját.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A DGSD felülvizsgálatával kapcsolatos munkájának támogatása érdekében a Bizottság átfogó véleménykéréssel fordult az EBH-hoz[21]. Az EBH válaszul öt véleményt nyújtott be: a betétek biztosíthatóságáról, a kártalanítási összeghatárról és a betétbiztosítási rendszerek közötti együttműködésről szóló első véleményt[22] 2019 augusztusában, a betétbiztosítási rendszerek kifizetéseiről szóló második véleményt[23] 2019 októberében, a betétbiztosítási rendszerek finanszírozásáról és a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználásáról szóló harmadik véleményt[24] 2020 januárjában, az ügyfelek pénzeszközeinek kezeléséről szóló negyedik véleményt[25] 2021 októberében nyújtották be. Emellett a Bizottság figyelembe vette az EBH 2020. évi véleményét az uniós pénzmosási irányelv és az uniós betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv közötti kölcsönhatásról[26], valamint az EBH 2021. évi kétévenkénti véleményét az EU pénzügyi ágazatát érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról[27].

Ezen túlmenően a Bizottság megbízta az Európai Politikai Tanulmányok Központját (CEPS), hogy készítsen két jelentést a betétbiztosításról. Ezeket 2016 decemberében, illetve 2019 novemberében tettek közzé „A fizetésképtelenségre vonatkozó jogszabályok összehangolása az euroövezetben”[28] és „A betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv szerinti lehetőségek és nemzeti mérlegelési jogkörök”[29] címmel.

---

21 EBH (2021. október): *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency [Véleménykérés a szanálási és fizetésképtelenségi finanszírozással kapcsolatban]*.

22 EBH (2019. augusztus): *Opinion of the EBA on the eligibility of deposits, coverage level and cooperation between deposit guarantee schemes [Az EBH véleménye a betétek biztosíthatóságáról, a kártalanítási összeghatárról és a betétbiztosítási rendszerek közötti együttműködésről]*.

23 EBH (2019. október): *Opinion of the EBA on deposit guarantee scheme payouts [Az EBH véleménye a betétbiztosítási rendszerek kifizetéseiről]*.

24 EBH (2020. január): *Opinion of the EBA on deposit guarantee scheme funding and uses of deposit guarantee funds [Az EBH véleménye a betétbiztosítási rendszerek finanszírozásáról és a betétbiztosítási alapok felhasználásáról]*.

25 EBH (2021. október): *Opinion of the EBA on the treatment of client funds under the DGSD [Az EBH véleménye az ügyfelek pénzeszközeinek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv szerinti kezeléséről]*.

26 EBH (2021. december): *Opinion of the EBA on the interplay between the EU Anti-Money Laundering Directive and the EU Deposit Guarantee Scheme Directive [Az EBH véleménye az uniós pénzmosási irányelv és az uniós betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv közötti kölcsönhatásról]*.

27 EBH (2021. március): *Opinion of the EBA on the risks of money laundering and terrorist financing affecting the EU's financial sector [Az EBH véleménye az EU pénzügyi ágazatát érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról]*.

28 CEPS (2016. december): *Harmonising insolvency laws in the Euro area [A fizetésképtelenségre vonatkozó jogszabályok harmonizálása az euroövezetben]*. https://www.ceps.eu/ceps-publications/harmonising-insolvency-laws-euro-area-rationale-stocktaking-and-challenges/

29 CEPS (2019. november): *Options and national discretions under the DGSD and their treatment in the context of a European Deposit Insurance Scheme [A betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv szerinti opciók és nemzeti mérlegelési jogkörök, valamint azok kezelése az európai betétbiztosítási rendszer keretében]*.

Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció mellett a Bizottság megbeszéléseken és eszmecseréken való részvételével járult hozzá az EBH betétbiztosítási rendszerekkel foglalkozó munkacsoportja és a banki, fizetési és biztosítási szakértői csoport munkájához.

- **Hatásvizsgálat**[30]

Erre a javaslatra is vonatkozik a BRRD és az SRMR felülvizsgálatára irányuló javaslatokat kísérő hatásvizsgálat, amely figyelembe veszi az érdekelt felektől kapott visszajelzéseket, valamint azt, hogy három különböző jogi szövegre kiterjedő, egymással összefüggő kérdéseket kell kezelni. A hatásvizsgálat 6. melléklete ismerteti a betétbiztosítási rendszer jelenlegi működésével kapcsolatos kérdéseket, ismerteti a rendszer javításának lehetséges forgatókönyveit, és megindokolja a javasolt módosításokban szereplő szakpolitikai alternatívákat. A jelentés arra a következtetésre jut, hogy a DGSD összességében eredményesen javította a betétesek védelmének szintjét az Unióban. A DGSD biztosítékainak alkalmazása azonban az egyes nemzeti betétbiztosítási rendszerekben továbbra sem egységes, ami rávilágít arra, hogy harmonizált szabályokra van szükség a betétesekre káros hatást gyakorló eltérések kezelése érdekében. Emellett rávilágít arra is, hogy a betétesek egyes típusai esetében a kártalanítás pontosítása szükséges.

Valamennyi szakpolitikai alternatíva figyelembe veszi az EBH javaslatait és a Bizottság banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportjában részt vevő tagállami szakértőktől kapott későbbi visszajelzéseket, valamint – amennyiben rendelkezésre állnak – az egyéb elemzésen alapuló bizonyítékokat.

A hatásvizsgálat kiemelte, hogy az értékelt szakpolitikai alternatívák javítanák a betétbiztosítás tagállami alkalmazását, valamint növelnék a jogbiztonságot és a betétesi bizalmat. A határokon átnyúló tevékenységekre, a pénzügyi technológiai szolgáltatásokra és a pénzmosás elleni küzdelemre irányuló egyedi rendelkezések révén megfelelően hozzáigazítanák a betétesvédelmet a pénzügyi ökoszisztéma közelmúltbeli változásaihoz és sebezhetőségeihez. A legkisebb költség kritériumának módosított vizsgálata révén megkönnyítenék továbbá a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a biztosított betétek kifizetésén kívüli felhasználását, amennyiben az ilyen beavatkozások költséghatékonyabb módon biztosítják a betétesek hozzáférését a betéteikhez.

Azáltal ugyanakkor, hogy kifejezetten a kártalanítás körébe vonják a betétesek és a betétek bizonyos típusait (a hatóságokat, az ügyfelek pénzeszközeit), valamint a további harmonizáció (az ideiglenesen magas számlaegyenlegek alsó kártalanítási összeghatára, azon lehetőség megszüntetése, hogy a kifizetendő összegből levonják a betétesek kötelezettségeit) révén a módosítások – bár korlátozott mértékben – hatással lehetnek a betétbiztosítási rendszerek költségeire. Hasonlóképpen, a betétbiztosítási rendszereknek a kifizetéstől eltérő beavatkozásokra való alkalmazása tekintetében a legkisebb költség kritériumának vizsgálatát érintő módosítások szintén pénzügyi hatást gyakorolhatnak a betétbiztosítási rendszerekre. Ezeket a költségeket a bankszektor viselné a betétbiztosítási rendszerekbe teljesítendő befizetések révén, és a közpénzek DGSD-ben meghatározott védelmének elvével összhangban nem érintenék az adófizetőket.

A hatásvizsgálat megerősítette továbbá, hogy az uniós betétbiztosítási rendszerek kerete reziliensebb lenne, ha azt az európai betétbiztosítási rendszer támogatná. A pénzeszközök közös rendszerbe történő összevonása megerősítené a bankunió betétbiztosítási rendszerének

[30] Lásd: SWD(2023) 226 (a hatásvizsgálat összefoglalója) és SEC(2023) 230 (a Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleménye).

azon képességét, hogy megbirkózzon a nagy összegű kifizetésekkel, emellett fokozná a betétesek bizalmát is. Bár az európai betétbiztosítási rendszer létrehozására vonatkozó szakpolitikai alternatíva technikailag a legmegbízhatóbb megoldás, politikailag nem megvalósítható ebben a szakaszban.

A Szabályozói Ellenőrzési Testület az előzetes elutasító véleményt követően jóváhagyta a hatásvizsgálatot. A Testület által a betétbiztosítási rendszer működésével kapcsolatban tett észrevételekre reagálva a módosított hatásvizsgálat pontosította az EBH szakvéleménye és a hatásvizsgálatban meghatározott alternatívák közötti kapcsolatokat.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslatnak elő kell segítenie a betétbiztosítási rendszerekből eredő szabályozási és adminisztratív terhek csökkentését bizonyos nemzeti választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök megszüntetésével, a harmadik országbeli fióktelepekkel szembeni egyenlő bánásmód alkalmazásával, valamint a betétbiztosítási rendszerek közötti, határokon átnyúló együttműködés szabályainak megerősítésével. Az előírt adatközlések észszerűsítésével és a címzettek számára szükséges adatokkal való összehangolásával a módosítások enyhíteni fogják a betétbiztosítási rendszerek követelményeinek végrehajtásával kapcsolatos adminisztratív munkát.

A digitális felkészültséget illetően a javaslat épít a technológiai és jogi fejlődésre annak érdekében, hogy a betétesekre vonatkozó információk könnyen hozzáférhetők legyenek, és hogy a kifizetési folyamat a lehető leggyorsabban megtörténjen.

Emellett az EBH-nak adott felhatalmazások további kiigazításokat tesznek lehetővé a DGSD-ben foglalt rendelkezések gyakorlati végrehajtásának további javítása és harmonizálása érdekében.

A bankokat és a nemzeti hatóságokat igen csekély költségek terhelnék. A betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvjavaslatban a betétesek védelmének javítása érdekében előírt intézkedések (ideiglenesen magas számlaegyenlegek, az ügyfelek pénzeszközei, hatóságok) mindegyike várhatóan elhanyagolható hatást gyakorol majd a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeire. 13 tagállamban például az ügyfelek pénzeszközeinek összege az adott tagállamban az összes biztosított betét kevesebb mint 1 %-át teszi ki. A javaslat ennélfogva megtartja az uniós bankszektor versenyképességét, ugyanakkor fokozza az uniós betéteseknek nyújtott védelmet. Ráadásul az e fejlesztésekből eredő esetleges – korlátozott – többletköltségeket nagymértékben ellensúlyozná az a költségmegtakarítás, amely a felülvizsgált irányelvből adódóan a betétbiztosítási rendszereknél jelentkezik napi tevékenységeik végzése során. Az alternatívák számának csökkentésével, a határokon átnyúló együttműködés meglévő mechanizmusainak egyszerűsítésével, valamint a legkisebb költség kritériumának vizsgálatára vonatkozó uniós szintű közös módszertan létrehozásával ugyanis a javaslat igazgatási erőforrásokat szabadít fel a betétbiztosítási rendszereknél.

A betétbiztosítási rendszerek válságkezelésben betöltött megnövekedett szerepe miatt a bankszektortól begyűjtött pénzügyi eszközeik felhasználása szükségessé teheti forrásaik gyakoribb pótlását. A legkisebb költség kritériumának vizsgálatával összhangban azonban ezek az intézkedések csak akkor megengedettek, ha a betétbiztosítási rendszer számára kevésbé költségesnek tekinthetők a kifizetési forgatókönyvhöz képest. Ez a megközelítés biztosítja pénzügyi eszközök hosszú távú megtartását.

- **Alapjogok**

A javaslat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és tekintettel van az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelvekre, különösen a vállalkozás szabadságára (16. cikk), a tulajdonhoz való jogra (17. cikk) és a fogyasztóvédelemre (38. cikk).

(4) KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre. A javaslat arra kötelezné az EBH-t, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben már meglévők mellett hét technikai standardot és hat iránymutatást dolgozzon ki. Az előírt hat új iránymutatás közül három kizárólag az EBH saját kezdeményezésére kidolgozott, már meglévő iránymutatások (stressztesztelés, a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök elhatárolása és jelentése, együttműködési megállapodások) egységes szerkezetbe foglalására irányul. Ezért ezek az iránymutatások nem járnának további jelentős munkateherrel. A javaslatban foglalt egyéb felhatalmazások különböző témákhoz kapcsolódnak; egyaránt érintenek igen célzott megbízatásokat (az alacsony kockázatú eszközök diverzifikációjának elve) és általánosabb témákat (a legkisebb költség meghatározása).

Figyelembe véve az EBH válságkezeléssel kapcsolatos korábbi és jelenlegi munkáját, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az EBH számára javasolt feladatok nem igényelnek további pozíciókat, és a jelenlegi erőforrásokkal elvégezhetők.

A technikai standardok elkészítésének határideje az irányelv hatálybalépését követő 12 hónap múlva jár le. Jelenlegi erőforrásait figyelembe véve e határidő vélhetően elegendő az EBH számára a standardok kidolgozásához.

(5) EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az EBH betétbiztosítási rendszerekkel foglalkozó munkacsoportjával való rendszeres kapcsolattartás révén a Bizottság értékeli a jogszabályi rendelkezések végrehajtását[31], és hozzájárul a betétesek védelmének uniós szintű harmonizálásához.

A DGSD hatályos változatában foglaltaknak megfelelően a nemzeti hatóságok továbbra folyamatosan beszámolnak az EBH-nak a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összegéről, az alternatív finanszírozási megoldásokról és a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználásáról, az EBH pedig közzéteszi a kapott adatokat. A javaslat fenntartja továbbá az eredeti irányelvben már előirányzott időszakos és nyomon követő felülvizsgálatokat a betétbiztosítási rendszerek stressztesztje, a kockázatalapú befizetések kritériumai és a kártalanítási összeghatár felülvizsgálata tekintetében.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javasolt módosítások a betétbiztosítási rendszerek azon megbízatására épülnek – annak egyértelműsítésével –, hogy a betétesek kártalanításával összefüggésben jobban védjék a betéteket. Emellett a betétesi bizalom és a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében erősítik a betétbiztosítási rendszer olyan helyzeteken kívüli szerepét, amikor a betéteseket a

[31] A javaslat előírja a tagállamok számára, hogy e javaslat hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül ültessék át nemzeti jogukba ezt az irányelvet.

betétbiztosítási rendszer egy bank csődjét követően banki válságkezelés céljából kártalanítja. Végül egyedi követelményeket határoznak meg a betétbiztosítási rendszerek napi tevékenységeinek egyszerűsítése és az adminisztratív szempontból összetett helyzetek kezelése érdekében.

A javaslat a DGSD alábbi rendelkezéseit módosítja:

Figyelembe véve a betétbiztosítási rendszerek alkalmazásának kibővített lehetőségeit a megelőző intézkedések, a szanálási átruházási stratégiák és a fizetésképtelenség esetén alkalmazott alternatív intézkedések finanszírozására, az 1. cikk („Tárgy és hatály") módosítása egyértelművé teszi, hogy a betétbiztosítási rendszer létrehozása és működése mellett ezen irányelv hatálya kiterjed a betétek biztosítására és kifizetésére, valamint a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek arra irányuló intézkedésekre való felhasználására is, hogy a betétesek hozzáférhessenek a betéteikhez. E cikk (2) bekezdése d) pontjának módosítása egyértelművé teszi, hogy a harmadik országokban letelepedett hitelintézetek fióktelepei az irányelv hatálya alá tartoznak.

A 2. cikk meghatározza az irányelv alkalmazásában használt fogalmakat. Módosítása új fogalommeghatározásokat tartalmaz az EBH véleményeiben – különösen az ügyfelek pénzeszközeire, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozóan – megfogalmazott ajánlások nyomán a javaslatba beillesztett új rendelkezésekkel összhangban.

A 4. cikk (8) bekezdését a hitelintézetek és a betétbiztosítási rendszerek közötti információcseréről és a hatósági adatszolgáltatásról szóló új 16a. cikk foglalja egységes szerkezetbe (lásd alább).

Véleményében az EBH rámutatott a hatóságok fogalommeghatározásának eltérő alkalmazására. Ennek következtében a betétbiztosítás hatálya tagállamonként eltérően alakult, és egyes esetekben nem terjedt ki az olyan – szakmai tapasztalattal nem rendelkező – közintézményekre, mint az iskolák, kórházak vagy önkormányzati szolgáltatók. A hatóságok jelenlegi, költségvetésük és egyéb jellemzőik alapján történő felosztása működési nehézségeket okoz a hitelintézetek és a betétbiztosítási rendszerek számára. Ezért harmonizált és fokozott védelmük érdekében az 5. cikk már nem zárja ki a hatóságokat a betétesvédelem hatálya alól. A cikk azt is egyértelművé teszi, hogy a betétbiztosítási rendszer nyújtotta védelem nem terjed ki a terrorizmus finanszírozásához köthető betétekre.

A betétesvédelem kártalanítási összeghatárát szabályozó 6. cikk módosítása harmonizálja az ideiglenesen magas számlaegyenlegek alsó kártalanítási összeghatárát és a kapcsolódó biztosítási időszakot, valamint pontosítja, hogy az ingatlanügyletekre tekintettel tartott betétek közül melyek tartoznak a biztosított körbe.

Tekintettel a betétesek esedékessé vált kötelezettségeinek a kifizetendő összegből való levonásával kapcsolatban meglévő lehetőség eltérő értelmezésére, a kifizetendő összeg kiszámítására vonatkozó szabályok harmonizálása érdekében a 7. cikk (5) bekezdése törlésre kerül. A 7. bekezdés módosítása figyelembe veszi azokat a helyzeteket, amikor a kamatláb negatív.

A javaslattal bevezetett, a bizonyítási teherről szóló új 7a. cikk pontosítja a betétekre való jogosultság eljárási vonatkozásait azzal, hogy a betétesekre és a számlatulajdonosokra rója azt a bizonyítási terhet, hogy teljes mértékben jogosultak a kedvezményezetti számlákon vagy ideiglenesen magas egyenlegű számlákon elhelyezett betétekre.

Annak érdekében, hogy több idő álljon rendelkezésre a kifizetésre való jogosultság ellenőrzésére, valamint a 7a. cikkben foglalt, a bizonyítási teherre vonatkozó rendelkezéssel összhangban a 8. cikk módosítása hosszabb, legfeljebb 20 munkanapos időszak alkalmazását engedi a betétbiztosítási rendszernek a kedvezményezetti számlák, az ügyfelek pénzeszközei és az ideiglenesen magas számlaegyenlegek kifizetése esetében. A határnap attól a naptól számítandó, amikor a betétbiztosítási rendszer megkapta a követelések vizsgálatát és a kifizetési feltételek ellenőrzését lehetővé tevő teljes dokumentációt. A módosított cikk azt is lehetővé teszi a betétbiztosítási rendszer számára, hogy küszöbértéket állapítson meg a nyugvó számlák kifizetésére vonatkozóan.

A szöveg új 8a. cikkel egészül ki, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos célkitűzésekkel összhangban előírja, hogy 10 000 EUR értékhatár felett a betétesek kártalanítására átutalás formájában kerüljön sor.

A pénzügyi intézmények, például a befektetési vállalkozások, a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézmények pénzeszközöket gyűjtenek ügyfeleiktől, és az ágazati szabályok értelmében kötelesek e pénzeszközök védelmére, többek között azáltal, hogy azokat hitelintézeteknél vezetett elkülönített számlákon helyezik el. Az új 8b. cikkben megállapított szabályok célja, hogy harmonizálják az ügyfelek nevében és megbízásából elkülönítés céljából elhelyezett pénzeszközök betétvédelmének hatályát. A cikk részletezi továbbá a számlatulajdonos vagy az ügyfél részére teljesítendő kifizetések módozatait, és megbízza az EBH-t, hogy dolgozzon ki szabályozástechnikai standardtervezeteket az ügyfelek ilyen esetekben történő azonosítására.

A pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslat[32] előírja, hogy a pénzügyi felügyeletek működjenek együtt a szanálási hatóságokkal vagy a kijelölt hatóságokkal, és tájékoztassák e hatóságokat az ügyfél-átvilágítási intézkedések eredményéről. A DGSD új 8c. cikke tiltja a betétkifizetést, ha az ügyfél-átvilágítás eredménye pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját alapozza meg, valamint biztosítja, hogy ezekben az esetekben zökkenőmentes legyen az információcsere a kijelölt hatóság és a betétbiztosítási rendszer között. Az új cikk rendelkezik arról is, hogy a betétbiztosítási rendszernek vissza kell tartania kifizetést, ha a biztosított betét pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás miatt aggályos.

A DGSD 9. cikke úgy rendelkezik, hogy szanálási eljárás keretében teljesített kifizetés esetén a betétbiztosítási rendszernek a kifizetés összegével megegyező összegű követeléssel kell rendelkeznie az érintett hitelintézettel szemben. A követelésnek egyenrangúnak kell lennie a biztosított betéttel. A rendelkezés nem tesz különbséget a betétbiztosítási rendszer által a bank nyílt hitelezői feltőkésítésével végrehajtott szanáláshoz (amikor a bank szervezete fennmarad és folytatja működését) teljesített hozzájárulás és a betétbiztosítási rendszer átruházási stratégia finanszírozásához való hozzájárulása (vagyonértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz alkalmazása, a fennmaradó szervezet felszámolása) között. E megkülönböztetés hiánya bizonytalanságot teremthet a betétbiztosítási rendszer különböző forgatókönyvek szerinti követelésének meglétét és összegét illetően. Ezért a 9. cikk módosítása meghatározza, hogy amennyiben a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit szanálás során átruházási stratégiákkal vagy fizetésképtelenségi eljárás keretében alternatív intézkedésekkel

[32] Európai Bizottság (2021. július): *Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, COM(2021) 420 final*.

összefüggésben használják fel, a betétbiztosítási rendszernek követeléssel kell élnie a fennmaradó intézménnyel vagy szervezettel szemben annak a nemzeti jog szerinti későbbi felszámolási eljárása során. Ezt az indokolja, hogy a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit olyan veszteségekkel összefüggésben használják fel, amelyeket egyébként a betétesek viseltek volna. A követelésnek a betétekkel egyenrangúnak kell lennie a nemzeti fizetésképtelenségi szabályok szerint annak érdekében, hogy a fennmaradó intézményben vagy szervezetben hátrahagyott részvényesek és hitelezők ténylegesen viseljék az intézmény veszteségeit, valamint hogy fizetésképtelenség esetén javuljanak a betétbiztosítási rendszer behajtási lehetőségei. Ezzel szemben a biztosított betétek kifizetése helyett a betétbiztosítási rendszer által a bank nyílt hitelezői feltőkésítésével végrehajtott szanáláshoz teljesített olyan összegű hozzájárulása, amellyel a biztosított betéteket hitelezői feltőkésítés alá vonásuk esetén leírták vagy átalakították volna, nem keletkeztethet követelést a szanálás alatt álló intézménnyel szemben, mivel ez megszüntetné a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának célját.

A 9. cikk (3) bekezdésének módosítása harmonizáltan öt évben határozza azt az időszakot, amely alatt a betétesek követelést érvényesíthetnek a betétbiztosítási rendszerrel szemben.

A 10. cikk módosítása a célszint kiszámításához figyelembe vett referencia-időszak meghatározása mellett rögzíti, hogy csak a betétbiztosítási rendszerbe közvetlenül hozzájárulásként befizetett vagy a betétbiztosítási rendszer által behajtott összeg használható fel a célszint teljesítésére. A pontosítás összhangban van az EBH iránymutatásai alapján alkalmazandó jelenlegi szabályokkal. A cél annak egyértelművé tétele, hogy a hitelekből beszedett összeg nem vehető figyelembe a célszint eléréséhez.

A 10. cikk (4) bekezdésének elhagyását az indokolja, hogy a gyakorlatban kihasználatlan maradt az a lehetőség, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a valamely tagállam által létrehozott rendszerekbe teljesített kötelező tagintézményi befizetésekből teremtsék elő.

Az EBH véleményeivel összhangban a gyakorlatok konvergenciájának javítása és annak érdekében, hogy a betétesek kártalanítását szolgáló pénzeszközök határidőben rendelkezésre álljanak, a 10. cikk új (11) bekezdéssel egészül ki, amely rugalmasságot biztosít a betétbiztosítási rendszerek számára ahhoz, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök és a rendkívüli utólagos befizetésekből származó pénzeszközök felhasználása előtt magánforrásokból finanszírozott alternatív finanszírozási megoldásokat alkalmazzanak. Ez a rugalmasság továbbá lehetővé tenné a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy ne kelljen azonnal utólagos rendkívüli befizetéseket beszedniük, ha e befizetések beszedése veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást (pl. rendszerszintű válság esetén). Teljes rugalmasságra van szükség ahhoz is, hogy a betétbiztosítási rendszerek a leghatékonyabb módon használhassák fel pénzeszközeiket, és elkerüljék eszközeik (a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök) kényszerértékesítését válság idején. A rendelkezés ugyanakkor biztosítja, hogy állami forrásokból származó finanszírozást csak végső eszközként lehessen felhasználni.

Emellett a 10. cikk új bekezdése pontosítja a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközei hatékony és eredményes kezelésének biztosítására vonatkozó követelményeket, és megbízza az EBH-t, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat a betétbiztosítási rendszerek befektetési stratégiájának diverzifikálására vonatkozóan. Lehetővé teszi továbbá, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit a nemzeti központi banknál vagy az államkincstárnál elkülönített számlán helyezzék el. Megbízza továbbá az EBH-t, hogy dolgozzon ki szabályozástechnikai standardokat a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközök meghatározására vonatkozóan.

A 11. cikk módosítása pontosítja a megelőző és az alternatív intézkedések közötti különbségtételt. A megelőző intézkedések a betétbiztosítási rendszerek olyan beavatkozásai, amelyek pénzügyileg – például garanciák, tőkeinjekciók, tőkeemelésben való részvétel formájában – támogatnak egy csődközeli állapotban lévő bankot annak pénzügyi stabilitása megőrzése céljából, mielőtt teljesítené az annak megállapítására vonatkozó feltételeket, hogy csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut. Alternatív intézkedés az, amikor fizetésképtelenséggel összefüggésben a betétbiztosítási rendszer beavatkozásával támogatja a csődközeli állapotban lévő bank betéteinek és eszközeinek egy másik bankhoz történő átadását (pl. az eszközök és betétek közötti hiány pótlását szolgáló pénzbeli hozzájárulás, vagy garanciák formájában) annak érdekében, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek a pénzükhöz.

A 11a. cikk a megelőző intézkedésekre vonatkozó biztosítékokat határoz meg, és megosztja a hatóságok között a megelőző intézkedések alkalmazásának értékelésére vonatkozó felelősségi köröket. Mindezzel célja a jelenlegi helyzet javítása annyiban, hogy az intézkedések alkalmazása időszerű és költséghatékony legyen, és azokat a tagállamokban következetesen alkalmazzák.

A 11b. cikk meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján a hitelintézet feljegyzésben kötelezettséget vállal a prudenciális követelményeknek való megfelelés biztosítását vagy helyreállítását szolgáló intézkedések végrehajtására. Az intézkedésekről szóló feljegyzést egyeztetni kell az illetékes hatósággal.

A 11c. cikk követelményeket állapít meg azon hitelintézetek számára, amelyek nem tettek eleget kötelezettségvállalásaiknak, vagy nem fizették vissza a megelőző intézkedésekkel nyújtott pénzügyi támogatást. Az EBH megbízatást kap arra, hogy iránymutatásokat dolgozzon ki azon feljegyzés tartalmára vonatkozóan, amely tartalmazza a megelőző intézkedés és a korrekciós terv hatékony végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

Amennyiben a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit a 11. cikk (5) bekezdésében említett alternatív intézkedések céljára használják fel, a 11d. cikk meghatározza a bank eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek piaci értékesítésére vonatkozó feltételeket. Ezt a folyamatot harmonizálni kell a versenyre gyakorolt káros hatások korlátozása és a potenciális vevők vonzásának megkönnyítése érdekében. Ennek során biztosítani kell a BRRD szerinti átruházási eszközökkel való összhangot is. A BRRD-vel összhangban haladéktalanul meg kell indítani a fennmaradó szervezet rendezett módon történő felszámolására irányuló eljárásokat.

A legkisebb költség kritériumának vizsgálata összehasonlítja egyfelől a betétbiztosítási rendszer azt célzó beavatkozásának költségét, hogy megakadályozza a bank pénzügyi helyzetének további romlását, vagy a betétbiztosítási rendszernél a vagyon másik bankhoz történő átadása kapcsán felmerült költséget, másfelől a biztosított betétek felszámolás során történő kifizetésének feltételezett forgatókönyvét. Ezt a követelményt a tagállamok eltérően hajtották végre. Az új 11e. cikk pontosítja és harmonizálja a legkisebb költség kritériumának vizsgálatára vonatkozó megközelítést, amely meghatározza azt a maximális összeget, amelyet a betétbiztosítási rendszer a kifizetésen kívül megelőző, szanálási és alternatív intézkedések finanszírozására nyújthat. A biztosított betétek fizetésképtelenség esetén történő kifizetése közvetlen és közvetett költségekkel járhat a betétbiztosítási rendszer és tagjai számára. A közvetlen költség a betétbiztosítási rendszer által kártalanítás címén kifizetett összegből a felszámolási eljárás során behajtott összeg levonásával adódik. A közvetett költségek körében figyelembe kell venni a betétbiztosítási rendszer által felhasznált források pótlását és a betétbiztosítási rendszer kifizetéshez kapcsolódó finanszírozási többletköltségeit.

Amennyiben a legkisebb költség kritériumának vizsgálata megelőző intézkedéshez kapcsolódik, a kifizetés kontrafaktuális forgatókönyvére vonatkozó számításban figyelembe kell venni az intézkedés jelentőségét a betétbiztosítási rendszer jogszabályi vagy szerződéses megbízatása szempontjából. A kifizetéseken kívüli beavatkozások költségei körében figyelembe kell venni a várható bevételeket, a működési kiadásokat és a beavatkozáshoz kapcsolódó potenciális veszteségeket. Az EBH megbízatást kap arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben meghatározza a legkisebb költség kritériumának vizsgálatához kapcsolódó számítási módszertant.

A 14. cikk módosítása pontosítja, hogy a betétbiztosítási rendszer által nyújtott védelem kiterjed az olyan tagállamokban található betétesekre is, ahol a betétbiztosítási rendszer hitelintézeti tagja a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorolja. Meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere közvetlenül kártalaníthatja a más tagállamban letelepedett fióktelepek betéteseit, a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere pedig kapcsolattartó pontként működhet a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló hitelintézetek betétesei számára. Az EBH megbízatást kap arra, hogy iránymutatásokat dolgozzon ki a székhely szerinti és a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszereinek szerepéről, valamint azokról a körülményekről és feltételekről, amelyek mellett a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének úgy kell döntenie, hogy kártalanítja a más tagállamban található fióktelepek betéteseit. Meghatározza továbbá az akkor átutalandó pénzeszközök kiszámítására vonatkozó szabályokat, ha egy tagintézmény másik tagállamban található betétbiztosítási rendszerhez csatlakozik.

A 15. cikk módosítása előírja, hogy a harmadik országokban letelepedett hitelintézetek fióktelepei csatlakozzanak valamely tagállam betétbiztosítási rendszeréhez, amennyiben banki szolgáltatásokat kívánnak nyújtani és biztosítható betéteket kívánnak gyűjteni az EU-ban. Az EBH véleménye szerint az uniós tagállamokban működő harmadik országbeli fióktelepek túlnyomó többsége már tagja valamely uniós betétbiztosítási rendszernek, vagy azért, mert a harmadik országbeli betétesvédelmi rendszer nem minősül egyenértékűnek, vagy azért, mert nem készült hivatalos egyenértékűségi értékelés. A többi fióktelep közül néhánynak nem kellett csatlakoznia az adott uniós betétbiztosítási rendszerhez, annak ellenére, hogy az egyenértékűségi értékelés eredményei szerint nem biztosították a betétesek egyenértékű védelmét. Az EBH ajánlásával összhangban ez a módosítás követelményként írja elő a tagságot, és egyenlő védelmet biztosít a betétesek számára a harmadik országbeli bankok uniós fióktelepei, valamint az uniós bankok és azok különböző tagállamokban található fióktelepei esetében. Ez fokozza a betétesek védelmét, mivel megszünteti annak kockázatát, hogy az EU-ban olyan betéteket helyezzenek el, amelyek nem uniós betétbiztosítási rendszer általi védelme nem felel meg az uniós normáknak (az EBH véleménye szerint az EU-ban működő 74 EGT-n kívüli fióktelep közül 5 nem tagja uniós betétbiztosítási rendszernek). Annak előírása, hogy a harmadik országbeli bankok uniós fióktelepei csatlakozzanak egy uniós betétbiztosítási rendszerhez, összhangban van e felülvizsgálat egyik fő célkitűzésével is, amely szerint meg kell könnyíteni a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek szanálás során történő felhasználását.

Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközei ne legyenek kitéve harmadik országok gazdasági és pénzügyi kockázatainak, az új 15a. cikk csak akkor teszi lehetővé a betétbiztosítási rendszerek számára a harmadik országokban található tagintézmények fióktelepeihez tartozó betétesek kártalanítását, ha a gyűjtött pénzeszközök meghaladják a minimális célszintet.

A 16. cikk módosítása harmonizálja azokat az információkat, amelyeket a bankoknak évente közölniük kell ügyfeleikkel a betéteik védelméről. Javítja továbbá a betétesekre vonatkozó tájékoztatási követelményeket a hitelintézetek egyesülése vagy más jelentős átszervezése, más betétbiztosítási rendszerhez való csatlakozása, valamint a betéteknek a bankok kritikus pénzügyi helyzete miatti elérhetetlensége esetén. A tagállamok felhatalmazást kapnak arra, hogy ellenőrizzék a betéteseknek nyújtott információk megfelelőségét, az EBH pedig felhatalmazást kap arra, hogy szabályozási standardtervezeteket dolgozzon ki a tájékoztató formátumára és tartalmára, valamint az eljárásokra és a betétesek tájékoztatására vonatkozóan, az ügyfélpénzbetétekre és a terrorizmusfinanszírozást vagy pénzmosást érintő helyzetekre is figyelemmel.

Az új 16a. cikk pontosítja az adatszolgáltatás szabályait, emellett célja, hogy javítsa a hitelintézet felől a betétbiztosítási rendszerek felé, valamint a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok felől az EBH felé irányuló információátadást. Fontos, hogy a betétbiztosítási rendszer kérésre bármikor tájékoztatást kapjon a hozzá csatlakozott intézményektől az általa biztosított betétekről. Erre szükség van ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer az ezen irányelvben előírtaknak megfelelően hatékonyan működjön. Ezek az adatszolgáltatási követelmények a bankoknak a betétek azonnali azonosítására vonatkozó meglévő kötelezettségeiből erednek, vagy a betétesek védelmének bővüléséből következnek, ezért nem mondanak ellent a hitelintézetek adminisztratív terheinek csökkentésére irányuló átfogó célkitűzésnek. Annak érdekében továbbá, hogy az EBH támogatást kapjon az európai bankrendszer pénzügyi integritásának, stabilitásának és biztonságának felügyeletében, fontos, hogy az EBH megfelelő tájékoztatást kapjon azokról a helyzetekről, amelyek esetében a betétbiztosítási rendszer ezen irányelvvel összhangban esetlegesen beavatkozik. Az EBH felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki a tájékoztatás mintadokumentumára, eljárásrendjére és tartalmára vonatkozóan.

A tagállamoknak a módosító irányelv hatálybalépésétől számított két éven belül át kell ültetniük ezeket a módosításokat. A 11a. cikk szerinti, a megelőző intézkedések betétbiztosítási rendszerek általi alkalmazására vonatkozó biztosítékok alkalmazására vonatkozó új szabályok szervezeti változtatásokat, valamint a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok működési kapacitásainak fokozatos kiépítését teszik szükségessé, ami hosszabb végrehajtási időszakot indokol. Figyelembe véve a betétbiztosítási rendszerként elismert intézményvédelmi rendszerek sajátosságait, ez a végrehajtási időszak tovább hosszabbítható.

2023/0115 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2014/49/EU irányelvnek a betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés és az átláthatóság tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[33],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[34],

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére[35],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[36] 19. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban a Bizottság felülvizsgálta az említett irányelv alkalmazását és hatályát, és arra a következtetésre jutott, hogy az Unióban a betéteseknek a betétbiztosítási rendszerek létrehozása révén történő védelmére irányuló célkitűzés nagyrészt teljesült. A Bizottság ugyanakkor azt is megállapította, hogy orvosolni kell a betétesek védelme terén még fennálló hiányosságokat, és javítani kell a betétbiztosítási rendszerek működését, emellett harmonizálni kell a betétbiztosítási rendszereknek a kifizetési eljárásoktól eltérő beavatkozásaira vonatkozó szabályokat is.

(2) A betétbiztosítási rendszerekbe történő befizetésre vagy a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek tájékoztatására vonatkozó kötelezettségek teljesítésének elmulasztása aláásható a betétesek védelmének célját. A betétbiztosítási rendszerek vagy adott esetben a kijelölt hatóságok a befizetések késedelmes teljesítése esetén pénzbírságot alkalmazhatnak. A kötelezettségeit nem teljesítő hitelintézettel szembeni végrehajtási intézkedések tekintetében javítani kell a betétbiztosítási rendszerek, valamint a kijelölt és az illetékes hatóságok közötti koordinációt. Bár az illetékes hatóságok által a hitelintézetekkel szemben alkalmazott felügyeleti és végrehajtási

[33] HL C […]., […]., […]. o.
[34] HL C […]., […]., […]. o.
[35] HL C […]., […]., […]. o.
[36] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (átdolgozás) (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

intézkedéseket a nemzeti jogszabályok és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[37] szabályozza, biztosítani kell, hogy a kijelölt hatóságok időben tájékoztassák az illetékes hatóságokat a hitelintézetek betétbiztosítási szabályok szerinti kötelezettségeinek megsértéséről.

(3) A betétbiztosítási rendszerek gyakorlatai további konvergenciájának támogatása és a betétbiztosítási rendszerek rezilienciájuk tesztelésében való támogatása érdekében az Európai Bankhatóságnak (EBH) iránymutatásokat kell kiadnia a betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek elvégzésére vonatkozóan.

(4) A 2014/49/EU irányelv 5. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében bizonyos pénzügyi intézmények, köztük a befektetési vállalkozások betétei ki vannak zárva a betétbiztosítási rendszer általi fedezetből. Azokat a pénzeszközöket azonban, amelyeket e pénzügyi intézmények ügyfeleiktől kapnak, és amelyeket ügyfeleik nevében egy hitelintézetnél helyeznek el az általuk kínált szolgáltatások gyakorlása során, bizonyos feltételek mellett védeni kell.

(5) A betétbiztosítási rendszer általi kifizetés révén jelenleg védelmet élvező betétesek körét a nem szakmai befektetők védelmére irányuló szándék motiválja annak feltételezésével, hogy a szakmai befektetők nem szorulnak ilyen védelemre. Ezért a hatóságok eddig nem tartoztak a kártalanítható körbe. A legtöbb hatóság azonban (amelyek közé egyes tagállamokban iskolák és kórházak is tartoznak) nem tekinthető szakmai befektetőnek. Ezért biztosítani kell, hogy valamennyi nem szakmai befektető, köztük a hatóságok betétei részesülhessenek a betétbiztosítási rendszer által nyújtott védelemben.

(6) Bizonyos események – többek között a magán-lakóingatlanokkal kapcsolatos ingatlanügyletek vagy egyes biztosítási térítések – átmenetileg nagy összegű betétet eredményezhetnek. Ezért a 2014/49/EU irányelv 6. cikkének (2) bekezdése jelenleg annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy az ilyen eseményekből származó betétek az összeg jóváírásának időpontjától vagy az ilyen betétek jogilag átruházhatóvá válásának időpontjától számított legalább 3 hónapig, de legfeljebb 12 hónapig 100 000 EUR összeg felett is biztosítva legyenek. A betétesek védelmének Unión belüli harmonizációja, valamint az ilyen betétek védelmének hatókörével kapcsolatos adminisztratív összetettség és jogbizonytalanság csökkentése érdekében a betétek védelmét a 100 000 EUR kártalanítási összeghatár mellett legalább 500 000 EUR-ra ki kell igazítani egy 6 hónapos harmonizált időtartamra.

(7) Ingatlanügylet során a pénzeszközök az ügylet tényleges kiegyenlítését megelőzően különböző számlákon fordulhatnak meg. Ezért az ingatlanügyletben részes betétesek egységes védelme érdekében az ideiglenesen magas számlaegyenlegek védelmét egyaránt alkalmazni kell az értékesítésből származó bevételekre, valamint a magán-lakóingatlan megvásárlása céljából rövid távra elhelyezett pénzeszközökre.

(8) A betétbiztosítási rendszer általi kifizetés időben történő teljesítése, valamint az adminisztratív és számítási szabályok egyszerűsítése érdekében meg kell szüntetni az esedékes kötelezettségeknek a kifizetendő összeg számítása során történő figyelembevételére vonatkozó mérlegelési jogkört.

---

[37] Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(9) Optimalizálni kell a betétbiztosítási rendszerek működési kapacitásait és csökkenteni kell adminisztratív terheiket. Ezért meg kell állapítani, hogy a kedvezményezetti számlákon elhelyezett betétekre jogosult betétesek azonosítása, illetve annak értékelése során, hogy a betétesek igénybe vehetik-e az ideiglenesen magas számlaegyenlegre vonatkozó biztosítékokat, továbbra is a betétesek és a számlatulajdonosok felelőssége, hogy saját eszközeikkel bizonyítsák jogosultságukat.

(10) Egyes betétekre hosszabb kifizetési határidő vonatkozhat, mivel a betétbiztosítási rendszereknek ellenőrizniük kell a kifizetési igényt. A szabályok uniós szintű harmonizálása érdekében a kifizetési időszakot a vonatkozó dokumentumok kézhezvételétől számított 20 munkanapra kell korlátozni.

(11) A nyugvó számlákon található kis összegek kifizetésével kapcsolatos adminisztratív költségek meghaladhatják a betétes számára jelentkező előnyöket. Ezért pontosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszer nem kötelezhető arra, hogy magától törekedjen az ilyen számlán tartott betét kifizetésére, ha annak egyenlege nem éri el a nemzeti szinten meghatározandó küszöbértéket. Továbbra is biztosítani kell azonban a betétesek jogát az ilyen összeg követelésére. Továbbá, amennyiben ugyanaz a betétes más aktív számlával is rendelkezik, a betétbiztosítási rendszernek annak egyenlegét is figyelembe kell vennie a térítendő összeg kiszámításakor.

(12) A betétbiztosítási rendszerek különböző módokon teljesíthetnek kifizetést a betétesek részére, a készpénzkifizetéstől az elektronikus átutalásig. A betétbiztosítási rendszerektől induló kifizetési folyamat nyomonkövethetőségének biztosítása, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló uniós keret célkitűzéseivel való összhang biztosítása érdekében azonban, ha a kártalanítás meghaladja a 10 000 EUR összeget, alapértelmezés szerint a kifizetést átutalással kell teljesíteni a betétesek részére.

(13) A betétbiztosítás nem terjed ki a pénzügyi intézményekre. Egyes pénzügyi intézmények, köztük az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, a pénzforgalmi intézmények és a befektetési vállalkozások azonban – gyakran ideiglenesen – bankszámlákon helyezik el az ügyfeleiktől kapott pénzeszközöket, hogy megfeleljenek az ágazati jogszabályokkal, többek között a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[38], az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[39] és a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[40] összhangban fennálló biztosítéki kötelezettségeknek. Tekintettel e pénzügyi intézmények növekvő szerepére, a betétbiztosítási rendszereknek védeniük kell az ilyen betéteket azzal a feltétellel, hogy az ilyen ügyfelek azonosításra kerülnek, vagy azonosíthatók.

(14) A pénzügyi intézmények ügyfelei nem mindig tudják, hogy a pénzügyi intézmény melyik hitelintézetet választotta pénzeszközeik elhelyezésére. A betétbiztosítási

---

38 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

39 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

40 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (átdolgozás) (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

rendszerek ezért az ilyen betétet nem kezelhetik összevontan azzal a betéttel, amelyet ugyanazon ügyfél esetleg ugyanabban a hitelintézetben helyez el, ahol a pénzügyi intézmény is betétet helyezett el. Előfordulhat, hogy a hitelintézetek nem ismerik az ügyfélszámlákon tartott összegre jogosult ügyfeleket, illetve nem tudják ellenőrizni és rögzíteni ezen ügyfelek egyedi adatait. A pénzügyi intézmény típusától és üzleti modelljétől függően adódhatnak olyan körülmények, amikor a közvetlenül az ügyfél részére teljesített kifizetés veszélyeztetheti a számlatulajdonost. Ezért a betétbiztosítási rendszerek számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a számlatulajdonos által egy másik hitelintézetnél az egyes ügyfelek javára nyitott ügyfélszámlára teljesítsék a kifizetést. Ilyenkor a kettős kifizetés kockázatának elkerülése érdekében az ügyfeleknek a számlatulajdonos által a nevükben tartott összegekkel kapcsolatos követeléseit csökkenteni kell a betétbiztosítási rendszer által közvetlenül ezen ügyfeleknek térített összeggel. Az EBH-nak ezért szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyben meghatározza az ügyfelek kifizetés céljából történő azonosításával és az azzal kapcsolatos technikai részleteket, hogy a kifizetés milyen feltételekkel történhet a számlatulajdonos részére és az egyes ügyfelek javára, vagy közvetlenül az ügyfél részére, valamint az annak elkerülésére szolgáló szabályokat, hogy ugyanazon kedvezményezett részére az adott kifizetési igény többszörösen teljesüljön.

(15) A betétesek kártalanítása során a betétbiztosítási rendszerek olyan helyzetekkel szembesülhetnek, amelyek pénzmosási aggályokat vetnek fel. A betétbiztosítási rendszereknek ezért vissza kell tartaniuk a betétesnek történő kifizetést, ha arról értesülnek, hogy valamely pénzügyi információs egység az alkalmazandó pénzmosás elleni szabályokkal összhangban bankszámlát vagy fizetési számlát függesztett fel.

(16) A 2014/49/EU irányelv 9. cikke előírja, hogy amennyiben egy betétbiztosítási rendszer szanálási eljárás keretében teljesít kifizetéseket, a betétbiztosítási rendszernek a kifizetéseivel megegyező összegű követeléssel kell rendelkeznie az érintett hitelintézettel szemben, és e követelésnek egyenrangúnak kell lennie a biztosított betétekkel. A rendelkezés nem tesz különbséget a betétbiztosítási rendszer által a bank nyílt hitelezői feltőkésítésének alkalmazásakor teljesített hozzájárulás és a betétbiztosítási rendszer átruházási stratégia finanszírozásához való hozzájárulása (vagyonértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz alkalmazása, majd a fennmaradó szervezet felszámolása) között. A betétbiztosítási rendszer követelésének meglétével és összegével kapcsolatos egyértelműség és jogbiztonság különböző forgatókönyvek esetén történő biztosítása érdekében elő kell írni, hogy amennyiben a betétbiztosítási rendszer vagyonértékesítési eszköz vagy áthidaló intézményi eszköz, vagy olyan alternatív intézkedések alkalmazásának támogatásához járul hozzá, amelyek révén a hitelintézet eszközeit, jogait és kötelezettségeit – a betéteket is beleértve – átruházzák a kedvezményezettre, a betétbiztosítási rendszernek a nemzeti jog szerinti későbbi felszámolási eljárása során követeléssel kell rendelkeznie a fennmaradó szervezettel szemben. Annak érdekében, hogy a fennmaradó intézményben vagy szervezetben hátrahagyott részvényesek és hitelezők ténylegesen viseljék az intézmény veszteségeit, valamint hogy fizetésképtelenség esetén javuljanak a betétbiztosítási rendszer behajtási lehetőségei, a betétbiztosítási rendszer követelésének egyenrangúnak kell lennie a betétesek követelésével. Amennyiben a bank nyílt hitelezői feltőkésítését alkalmazzák (azaz a hitelintézet folytatja működését), a betétbiztosítási rendszer olyan összegű hozzájárulást nyújt, amellyel a biztosított betéteket leírták vagy átváltották volna az adott hitelintézet veszteségeinek viselése érdekében, ha a biztosított betéteket bevonták volna a hitelezői feltőkésítés körébe. Ezért a betétbiztosítási rendszer

hozzájárulása nem keletkeztethet követelést a szanálás alatt álló intézménnyel szemben, mivel ez megszüntetné a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának célját.

(17) A betétbiztosítási rendszerek gyakorlatainak konvergenciája és a betétesek számára a betéteik követelésére vonatkozó jogbiztonság biztosítása, valamint a betétbiztosítási rendszerek működési akadályainak elkerülése érdekében fontos, hogy a betétesek megfelelően hosszú időn belül követelhessék a betéteik utáni kártalanítást azokban az esetekben, amikor a betétbiztosítási rendszer – kifizetés esetén – nem kártalanította a betéteseket a 2014/49/EU irányelv 8. cikkében meghatározott határidőkön belül.

(18) A 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (2) bekezdése alapján a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy 2024. július 3-ig a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke elérje a tagok biztosított betéteinek 0,8 %-ában megállapított célszintet. Annak objektív értékeléséhez, hogy a betétbiztosítási rendszerek teljesítik-e ezt a követelményt, egyértelmű referencia-időszakot kell meghatározni a biztosított betétek összegének és a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek a meghatározására.

(19) A betétbiztosítási rendszerek rezilienciájának biztosítása érdekében pénzeszközeiknek stabil és visszavonhatatlan hozzájárulásokból kell származniuk. A betétbiztosítási rendszerek finanszírozásának bizonyos forrásai – beleértve a kölcsönöket és a várható megtérüléseket – túlságosan esetlegesek ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer célszintjének eléréséhez való hozzájárulásként figyelembe vehetők legyenek. A betétbiztosítási rendszerek célszintjére vonatkozó feltételek harmonizálása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközöket az ágazat hozzájárulásaiból finanszírozzák, meg kell különböztetni a célszint eléréséhez figyelembe vehető pénzeszközöket a kiegészítő finanszírozási forrásnak minősülő pénzeszközöktől. A betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek kiáramlása – beleértve az előre látható hiteltörlesztéseket is – tervezhető és a betétbiztosítási rendszer tagjaitól származó rendszeres befizetésekbe beszámítható, ennélfogva nem eredményezheti a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök célszint alá csökkenését. Ezért pontosítani kell, hogy a célszint első elérését követően csak akkor indokolt a hatéves feltöltési időszak, ha a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközök hiányát a betétbiztosítási rendszer beavatkozása (kifizetés vagy megelőző, szanálási vagy alternatív intézkedések alkalmazása) okozta. A következetes alkalmazás biztosítása érdekében az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a célszint betétbiztosítási rendszerek általi kiszámításának módszertanát.

(20) A betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek azonnal felhasználhatóknak kell lenniük a kifizetéssel vagy egyéb beavatkozással járó hirtelen események kezelésére. Tekintettel az Unióban alkalmazott sokféle gyakorlatra, helyénvaló követelményeket megállapítani a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeik befektetésére irányuló stratégiájára vonatkozóan, és ezáltal mérsékelni azokat a hatásokat, amelyek akadályozhatják a betétbiztosítási rendszert a megbízatása teljesítésében. Amennyiben a betétbiztosítási rendszer nem rendelkezik hatáskörrel a befektetési stratégia meghatározására, a befektetési stratégia meghatározásáért felelős tagállami hatóságnak, szervnek vagy szervezetnek a befektetési stratégia meghatározásakor tiszteletben kell tartania a diverzifikációra és az alacsony kockázatú eszközökbe történő befektetésekre vonatkozó elveket is. Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszer a pénzeszközeihez való hozzáférés tekintetében megőrizze teljes működési függetlenségét és rugalmasságát, ha a betétbiztosítási rendszer a

pénzeszközeit a kincstárnál helyezi el, az ilyen pénzeszközöket elkülönített számlán kell elhelyezni.

(21) Kihasználatlanságára tekintettel meg kell szüntetni azt a lehetőséget, hogy a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit a tagintézmények azon kötelező befizetéseiből teremtsék elő, amelyeket azok a hitelintézetek rendszerszintű kockázataival összefüggésben felmerülő költségek fedezésére a tagállamok által létrehozott, kötelező befizetési rendszerekbe teljesítettek.

(22) Fokozni kell a betétesek védelmét, ugyanakkor el kell kerülni a betétbiztosítási rendszerek eszközeinek kényszerértékesítését, és korlátozni kell a banki ágazatra gyakorolt esetleges negatív prociklikus hatásokat, amelyeket a rendkívüli utólagos befizetések beszedése okoz. A betétbiztosítási rendszerek számára ezért lehetővé kell tenni, hogy olyan alternatív finanszírozási megoldásokat alkalmazzanak, amelyek révén a befizetésektől eltérő forrásokból bármikor rövid távú finanszírozáshoz juthatnak, többek között a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik és a rendkívüli utólagos befizetésekből származó pénzeszközök felhasználása előtt is. Mivel a betétbiztosítási rendszerek finanszírozásának költségeit és felelősségét elsősorban a hitelintézeteknek kell viselniük, a közpénzekből történő alternatív finanszírozási megoldások csak végső eszközként alkalmazhatók.

(23) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek kellően diverzifikált módon fektessék be pénzeszközeiket és ebben konvergens gyakorlatot kövessenek, az EBH-nak erre vonatkozóan iránymutatásokat kell kiadnia a betétbiztosítási rendszerek számára.

(24) Bár a betétbiztosítási rendszerek elsődleges szerepe a biztosított betétesek kártalanítása, a kifizetésektől eltérő beavatkozások költséghatékonyabbnak bizonyulhatnak a betétbiztosítási rendszerek számára, és az átruházási stratégiák megkönnyítésével biztosíthatják a betétekhez való folyamatos hozzáférést. A betétbiztosítási rendszerektől megkövetelhető, hogy hozzájáruljanak a hitelintézetek szanálásához. Emellett egyes tagállamokban a betétbiztosítási rendszerek a hitelintézetek hosszú távú életképességének helyreállítását célzó megelőző intézkedéseket vagy alternatív fizetésképtelenségi intézkedéseket finanszírozhatnak. Bár a megelőző és alternatív intézkedések jelentősen javíthatják a betétek védelmét, az ilyen intézkedésekhez megfelelő biztosítékoknak kell kapcsolódniuk – többek között a legkisebb költség kritériumának harmonizált vizsgálata formájában – az egyenlő versenyfeltételek, valamint az ilyen intézkedések eredményességének és költséghatékonyságának biztosítása érdekében. A biztosítékok csak az ezen irányelv által szabályozott, a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközökkel finanszírozott beavatkozásokra alkalmazandók.

(25) A hitelintézetek csődjének kellően korai beavatkozásokkal történő megelőzésére irányuló intézkedések hatékony szerepet játszhatnak a betétesi bizalom és a pénzügyi stabilitás fenntartását célzó válságkezelési eszközök folytonosságában. Az ilyen intézkedés különböző formákat ölthet: lehet szavatolótőke-instrumentumokon (beleértve az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is) vagy egyéb tőkeinstrumentumokon keresztül nyújtott tőketámogatás, de lehet garancia vagy hitel is. A betétbiztosítási rendszerek változó jelleggel folyamodtak ezekhez az intézkedésekhez. A válságkezelési eszközök folytonosságának és a megelőző intézkedéseknek a szanálási kerettel és az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban történő alkalmazásának biztosítása érdekében meg kell határozni azok alkalmazásának időzítését és feltételeit. A megelőző intézkedések a

már csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó hitelintézet kapcsán felmerült veszteségek viselésére nem alkalmasak; ezeket az intézkedéseket korábbi szakaszban, a bank pénzügyi helyzete romlásának megelőzésére kell alkalmazni. A kijelölt hatóságoknak ezért ellenőrizniük kell, hogy teljesültek-e a betétbiztosítási rendszerek ilyen jellegű beavatkozásának feltételei. Végül, a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközök használatára vonatkozó feltételek nem érinthetik az illetékes hatóság arra vonatkozó értékelését, hogy az intézményvédelmi rendszer megfelel-e az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[41] 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

(26) Annak biztosítása érdekében, hogy a megelőző intézkedések elérjék céljukat, a hitelintézetek számára elő kell írni, hogy készítsenek feljegyzést, amelyben ismertetik az általuk vállalt intézkedéseket. Ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer időben beavatkozhasson, a feljegyzés elkészítése nem lehet túl megterhelő és időigényes a hitelintézet számára. Ezért a megelőző intézkedéseket kísérő feljegyzésnek kellően rövid magyarázó dokumentum formáját kell öltenie. A feljegyzésnek tartalmaznia kell minden olyan elemet, amelynek célja a pénzeszközök kiáramlásának megakadályozása és a hitelintézet tőke- és likviditási pozíciójának megerősítése, és ezáltal lehetővé teszi a hitelintézet számára, hogy előretekintő jelleggel megfeleljen az összes vonatkozó prudenciális és egyéb szabályozási követelménynek. A feljegyzésnek ezért ki kell terjednie tőkebevonási intézkedésekre, beleértve a jogok kibocsátására, az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok önkéntes átalakítására, a forrásmenedzsment-tevékenységekre, az eszközök tőketermelő értékesítésére, a portfóliók értékpapírosítására és a nyereség visszatartására vonatkozó szabályokat, ezen belül az osztalékfizetési tilalmakat és a vállalkozásokban való részesedésszerzés tilalmát. Ugyanezen okból a feljegyzésben előirányzott intézkedések végrehajtása során a hitelintézeteknek meg kell erősíteniük likviditási pozícióikat is, és tartózkodniuk kell az agresszív kereskedelmi gyakorlattól, valamint a saját részvények visszavásárlásától vagy a hibrid tőkeinstrumentumok lehívásától. A feljegyzésnek tartalmaznia kell az igénybe vett támogatási intézkedésekre vonatkozó exitstratégiát is. Helyzetüknél fogva leginkább az illetékes hatóságokkal célszerű konzultálni a feljegyzésben előirányzott intézkedések relevanciájáról és hitelességéről. Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézet által egy megelőző intézkedés finanszírozására felkért betétbiztosítási rendszer kijelölt hatóságai értékelni tudják, hogy a megelőző intézkedések valamennyi feltétele teljesül-e, az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük a kijelölt hatóságokkal. Annak érdekében, hogy a megelőző intézkedéseket az egész Unióban egységesen alkalmazzák, az EBH-nak iránymutatások kiadásával kell segítenie a hitelintézeteket a feljegyzés elkészítésében.

(27) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerektől megelőző intézkedések formájában támogatásban részesülő hitelintézetek teljesítsék kötelezettségvállalásaikat, az illetékes hatóságoknak korrekciós tervet kell kérniük a kötelezettségvállalásaikat nem teljesítő hitelintézetektől. Amennyiben az illetékes hatóság úgy véli, hogy a korrekciós tervben szereplő intézkedésekkel nem biztosítható a hitelintézet hosszú távú életképessége, a betétbiztosítási rendszer nem nyújthat további megelőző támogatást a hitelintézetnek. Annak érdekében, hogy a megelőző intézkedéseket az egész Unióban egységesen alkalmazzák, az EBH-nak

[41] Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

iránymutatások kiadásával kell segítenie a hitelintézeteket a korrekciós terv elkészítésében.

(28) A versenyre és a belső piacra gyakorolt káros hatások elkerülése érdekében elő kell írni, hogy a fizetésképtelenség esetén hozott alternatív intézkedések esetében a hitelintézetet a nemzeti fizetésképtelenségi eljárás keretében felszámolóként, csődgondnokként, végelszámolóként vagy egyéb minőségben képviselő szervek gondoskodjanak arról, hogy a hitelintézet vagyonát vagy annak egy részét nyílt, átlátható és megkülönböztetésmentes eljárás keretében, a lehetséges mértékig az eladási ár maximalizálására törekedve értékesítsék. A hitelintézetnek vagy a nevében eljáró közvetítőnek olyan szabályokat kell alkalmaznia, amelyek alkalmasak a potenciális vásárlókra átruházandó eszközök, jogok és kötelezettségek értékesítésére. Állami forrásokat minden esetben továbbra is a Szerződés vonatkozó állami támogatási szabályaira figyelemmel kell felhasználni.

(29) Mivel a betétbiztosítási rendszerek fő célja a biztosított betétek védelme, e rendszerek csak akkor finanszírozhatnak a kifizetéstől eltérő beavatkozást, ha ez utóbbi a kifizetésnél olcsóbb. Az említett szabály (a legkisebb költség kritériumának vizsgálata) alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok számos hiányosságra rámutattak, mivel a jelenlegi keret sem a beavatkozások, sem a kifizetés költségének meghatározását nem szabályozza részletesen. Annak érdekében, hogy a legkisebb költség kritériumának vizsgálata az egész Unióban következetesen történjen, meg kell határozni a költségszámítás módját. Ugyanakkor el kell kerülni az olyan túlzottan szigorú feltételeket, amelyek gyakorlatilag lehetetlenné tennék a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a kifizetésen kívüli egyéb beavatkozásokra való felhasználását. A legkisebb költség értékelésének elvégzésekor a betétbiztosítási rendszereknek először ellenőrizniük kell, hogy a kiválasztott intézkedés finanszírozásának költsége alacsonyabb-e, mint a biztosított betétek utáni kártalanítás költsége. A legkisebb költség értékelési módszertanában figyelembe kell venni a pénz időértékét.

(30) A felszámolás hosszadalmas folyamat lehet, amelynek hatékonysága a nemzeti igazságügy hatékonyságától, a fizetésképtelenségi rendszerektől, az egyes banki jellemzőktől és a csőd körülményeitől függ. A betétbiztosítási rendszerek alternatív intézkedések részeként végrehajtott beavatkozásai esetében a legkisebb költség kritériuma vizsgálatának a hitelintézet eszközeinek és kötelezettségeinek a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (1) bekezdésében meghatározott értékelésén, valamint az említett irányelv 36. cikkének (8) bekezdésében meghatározott becslésen kell alapulnia. A felszámolásból származó megtérülések pontos értékelése azonban kihívást jelenthet a legkisebb költség kritériumának a megelőző intézkedésekre vonatkozó vizsgálatával összefüggésében, amelyekre vélhetően jóval az előre látható felszámolás előtt sor kerül. Ezért a legkisebb költség kritériumának a megelőző intézkedésekre vonatkozó vizsgálatával kapcsolatos kontrafaktuális forgatókönyvet ennek megfelelően ki kell igazítani, és a várható megtérüléseket minden esetben a korábbi kifizetési eseményekhez kapcsolódó megtérüléseken alapuló észszerű összegre kell korlátozni.

(31) A kijelölt hatóságoknak becslést kell készíteniük a betétbiztosítási rendszernél az intézkedésből eredően felmerült költségekről, beleértve a hiteltörlesztés, a tőkeinjekció vagy a garancia felhasználása után felmerült költségeket is, figyelmen kívül hagyva viszont a várható bevételeket, a működési kiadásokat és a potenciális veszteségeket, majd ezt össze kell vetniük a felszámolási eljárás feltételezett végső veszteségén alapuló kontrafaktuális forgatókönyvvel, amelyben figyelembe kell venni a bank

felszámolási eljárása során a betétbiztosítási rendszerből származó térítéseket is. A betétesek kártalanításával járó tényleges költségek valós és átfogóbb bemutatása érdekében a biztosított betétek utáni kártalanításból származó veszteség becslésének magában kell foglalnia a betétesek kártalanításához közvetve kapcsolódó költségeket is. E költségeknek magukban kell foglalniuk a betétbiztosítási rendszer feltöltésének költségét, valamint azt a költséget, amelyet a betétbiztosítási rendszer az alternatív finanszírozás igénybevétele miatt viselhet. Annak érdekében, hogy a legkisebb költség kritériumának vizsgálata következetes legyen, az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a betétbiztosítási rendszerek különböző beavatkozásaival járó költségek kiszámítására szolgáló módszertanról. Annak érdekében, hogy a legkisebb költség értékelési módszertana összhangban álljon a betétbiztosítási rendszer megelőző intézkedésekre vonatkozó jogszabályi vagy szerződéses megbízatásával, az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során a kifizetés kontrafaktuális forgatókönyvére vonatkozó számítási módszertanban figyelembe kell vennie a megelőző intézkedések relevanciáját.

(32) A betétesek fokozott, harmonizáltabb védelme és a vonatkozó felelősségi körök uniós szintű meghatározása érdekében a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének biztosítania kell az olyan tagállamokban található betéteseknek történő kifizetést, amelyekben a betétbiztosítási rendszer hitelintézeti tagjai úgy gyűjtenek betéteket és egyéb kifizetendő pénzeszközöket, hogy a betéti szolgáltatásokat határokon átnyúló jelleggel, a fogadó tagállamban való letelepedés nélkül kínálják. A kifizetési műveletek és a betétesek tájékoztatásának megkönnyítése érdekében a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere számára lehetővé kell tenni, hogy kapcsolattartó pontként működjön a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló hitelintézetek betétesei számára.

(33) A betétbiztosítási rendszerek közötti uniós szintű együttműködés létfontosságú a betétesek gyors és költséghatékony kifizetésének biztosításához akkor, ha a hitelintézetek más tagállamokban lévő fióktelepeken keresztül végeznek banki szolgáltatásokat. Tekintettel a határokon átnyúló átutalások alkalmazását és a távoli azonosítást elősegítő technológiai fejlődésre, a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere számára lehetővé kell tenni, hogy a kártalanítást közvetlenül a más tagállamban található fióktelepek betétesei részére teljesítse, feltéve, hogy az adminisztratív terhek és költségek alacsonyabbak, mint ha a kártalanítást a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere hajtaná végre. E rugalmassági mechanizmusnak ki kell egészítenie a jelenlegi együttműködési mechanizmust és elő kell írnia a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere számára, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere nevében teljesítsen kifizetést a fióktelepek betétesei részére. A betétesek fogadó és székhely szerinti tagállamok iránti bizalmának megőrzése érdekében az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia, hogy segítse a betétbiztosítási rendszereket az ilyen együttműködésben, többek között azzal, hogy felsorolásszerűen javaslatot tesz azon feltételekre, amelyek mellett a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere úgy dönthet, hogy kártalanítja a fogadó tagállamban található fióktelepek betéteseit.

(34) A hitelintézetek csatlakozhatnak más betétbiztosítási rendszerhez, ha székhelyüket másik tagállamba helyezik át, vagy ha leányvállalatukat fióktelepp é alakítják át, vagy fordítva. A 2014/49/EU irányelv 14. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az adott hitelintézet által az áthelyezést megelőző 12 hónapban teljesített befizetéseket az áthelyezett biztosított betétállomány összegének arányában át kell vinni a másik

betétbiztosítási rendszerbe. Annak érdekében, hogy a befizetések fogadó betétbiztosítási rendszerbe történő átvitele ne függjön a számlázásra vagy a befizetés tényleges időpontjára vonatkozó eltérő nemzeti szabályoktól, az átadó betétbiztosítási rendszernek az átadandó összeget a teljesített befizetések helyett az esedékes befizetések alapján kell kiszámítania.

(35) Unió-szerte egyenlő védelmet kell biztosítani a betétesek számára, ami nem garantálható teljes mértékben a harmadik országbeli betétesvédelemre vonatkozó egyenértékűség-értékelési rendszerrel. Ezért a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézet Unióban működő fióktelepeinek azon tagállam betétbiztosítási rendszeréhez kell csatlakozniuk, ahol betétgyűjtési tevékenységüket végzik. Ez a követelmény biztosítaná a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvekkel való összhangot is, amelyek célja, hogy szilárdabb prudenciális és szanálási keretrendszert vezessenek be az Unióban banki szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli csoportok számára. Ugyanakkor el kell kerülni, hogy a betétbiztosítási rendszerek ki legyenek téve a harmadik országok gazdasági és pénzügyi kockázatainak. Ezért nem helyénvaló a védelmet kiterjeszteni az uniós hitelintézetek által harmadik országokban létesített fióktelepeknél elhelyezett betétekre.

(36) Az információk szabványosított és rendszeres közzététele növeli a betétesek betétbiztosítással kapcsolatos tudatosságát. A közzétételi követelményeknek a technológiai fejlődéssel való összehangolása érdekében e követelményeknek figyelembe kell venniük az új digitális kommunikációs csatornákat, amelyeken a hitelintézetek kapcsolatba lépnek a betétesekkel. A betéteseknek egyértelmű és egységes információkhoz kell jutniuk, hogy megismerjék a rendelkezésükre álló betétvédelmet, ugyanakkor emiatt a hitelintézetekre vagy a betétbiztosítási rendszerekre sem hárulhat túlzott adminisztratív teher. Az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben meghatározza egyrészt a betétesekkel évente közlendő tájékoztató tartalmát és formátumát, másrészt annak a tájékoztatásnak a mintáját, amelyet a betétbiztosítási rendszereknek vagy a hitelintézeteknek meghatározott helyzetekben – ideértve a hitelintézetek egyesülését, a betétek befagyasztásának megállapítását vagy az ügyfélpénzbetétek kifizetését – kell közölniük a betétesekkel.

(37) A hitelintézet egyesülése vagy a leányvállalat fióktelepé, illetve a fióktelep leányvállalattá alakulása hatással lehet a betétesek védelmének alapvető jellemzőire. Annak érdekében, hogy ne érje hátrány a mindkét egyesülő bankban betéttel rendelkező betéteseket, akiknek a betétbiztosítás iránti igénye a betétbiztosítási rendszer tagságának változása miatt csökkenne, minden betétest tájékoztatni kell ezekről a változásokról, és fel kell jogosítani arra, hogy pénzeszközeit a biztosítatlanul maradt betétösszeg erejéig szankciótól mentesen vonhassa ki.

(38) A pénzügyi stabilitás megőrzése, az átterjedés elkerülése és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a betétesek adott esetben gyakorolhassák a betéteik követeléséhez való jogukat, a kijelölt hatóságoknak, a betétbiztosítási rendszereknek és az érintett hitelintézeteknek tájékoztatniuk kell a betéteseket a betétek befagyasztásáról.

(39) A betétesek számára az átláthatóság növelése, valamint a betétbiztosítási rendszerek körében a megbízatásuk teljesítése során a pénzügyi stabilitás és a bizalom előmozdítása érdekében javítani kell a jelenlegi adatszolgáltatási követelményeket. Azon jelenlegi követelményekre építve, amelyek lehetővé teszik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy a kifizetésre való felkészüléshez minden szükséges információt bekérjenek tagintézményeiktől, a betétbiztosítási rendszerek számára

lehetővé kell tenni, hogy bekérjék a határokon átnyúló együttműködés keretében történő kifizetés előkészítéséhez szükséges információkat is. A tagintézmények számára elő kell írni, hogy a betétbiztosítási rendszer kérésére nyújtsanak általános tájékoztatást a más tagállamokban folytatott jelentős, határokon átnyúló üzleti tevékenységekről. Hasonlóképpen annak érdekében, hogy az EBH megfelelő terjedelmű információkat kapjon a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközök alakulásáról és ezen eszközök felhasználásáról, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétbiztosítási rendszerek évente tájékoztassák az EBH-t a biztosított betétek és a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összegéről, és tájékoztassák az EBH-t azokról a körülményekről, amelyek a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek kifizetések vagy egyéb intézkedések céljára történő felhasználásához vezettek. Végül a banki válságkezelésben betöltendő hangsúlyosabb szerepüknek megfelelően, amelynek célja, hogy szanálás során könnyebben használhassák fel a pénzeszközeiket, a betétbiztosítási rendszereket fel kell jogosítani arra, hogy megkapják a hitelintézetek szanálási terveinek összefoglalóját, és ezáltal általánosságban jobban felkészülhessenek a pénzeszközök rendelkezésre bocsátására.

(40) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok megkönnyítik a következetes harmonizálást, valamint a betétesek megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EBH-t mint nagyon specializált szakértelemmel rendelkező szervet megbízni a Bizottság által elfogadandó azon szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.

(41) A Bizottságnak, amennyiben ezen irányelv előírja, az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok formájában és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[42] 10–14. cikkével összhangban az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia, amelyekben meghatározza a következőket: a) a pénzügyi intézmény ügyfeleinek az ügyfélpénzbetét kifizetése céljából történő azonosításával kapcsolatos technikai részletek, az, hogy a kifizetés milyen feltételekkel történhet a számlatulajdonos részére és az egyes ügyfelek javára, vagy közvetlenül az ügyfél részére, valamint az annak elkerülésére szolgáló szabályok, hogy ugyanazon kedvezményezett részére az adott kifizetési igény többszörösen teljesüljön, b) a legkisebb költség kritériumának vizsgálatához kapcsolódó módszertan; valamint c) a célszint szempontjából figyelembe vehető rendelkezésre álló pénzügyi eszközök számításának módszertana.

(42) A Bizottságnak, amennyiben ezen irányelv előírja, az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok formájában az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell elfogadnia, amelyekben meghatározza a következőket: a) a betétestájékoztató tartalma és formátuma, valamint annak a tájékoztatásnak a mintája, amelyet a betétbiztosítási rendszereknek vagy a hitelintézeteknek kell közölniük a betétesekkel, b) a hitelintézetek által a betétbiztosítási rendszerük, a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok által az EBH részére történő adatszolgáltatás során követendő eljárások, valamint az adatszolgáltatás teljesítéséhez használandó táblák.

(43) A 2014/49/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

---

[42] Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(44) Annak érdekében, hogy az Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek azon fióktelepei, amelyek nem tagjai az Unióban letelepedett betétbiztosítási rendszernek, csatlakozhassanak uniós betétbiztosítási rendszerhez, e fióktelepek számára elegendő időt kell biztosítani arra, hogy megtegyék az e követelménynek való megfeleléshez szükséges lépéseket.

(45) A 2014/49/EU irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy betétbiztosítási rendszerként ismerjék el az intézményvédelmi rendszert, amennyiben az megfelel az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kritériumoknak, és megfelel a 2014/49/EU irányelvnek. Ezen intézményvédelmi rendszerek sajátos üzleti modelljének – különösen a megbízatásuk középpontjában álló megelőző intézkedések relevanciájának – figyelembevétele érdekében helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy hatéves időszakon belül várják el az intézményvédelmi rendszerektől a megelőző intézkedések alkalmazására vonatkozó új biztosítékok meglétét. Ez az esetlegesen hosszabb megfelelési időszak figyelembe veszi az intézményvédelmi rendszerek céljára elkülönített, az Európai Központi Bank, az illetékes nemzeti hatóság és az érintett intézményvédelmi rendszerek közötti megállapodás szerinti, betétbiztosítástól eltérő célú alap létrehozásának ütemezését.

(46) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok kiépíthessék a megelőző intézkedések alkalmazására vonatkozó új szabályok alkalmazásához szükséges működési kapacitást, helyénvaló rendelkezni ezen új szabályok halasztott alkalmazásáról.

(47) Mivel ezen irányelv célját – az uniós betétesek egységes védelmének biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani azon kockázatok miatt, amelyeket az eltérő nemzeti megközelítések jelenthetnek az egységes piac integritására nézve, az Unió szintjén azonban a már megállapított szabályok módosításával e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2014/49/EU irányelv módosításai

A 2014/49/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat határoz meg a betétbiztosítási rendszerek létrehozásával és működésével, a betétek fedezetével és kártalanításával, valamint a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek olyan intézkedésekre történő felhasználásával kapcsolatban, amelyek célja a betétesek betéteikhez való hozzáférésének biztosítása.”;

(b) a (2) bekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) az Unión kívül található székhellyel rendelkező, az e bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek és az ilyen hitelintézetek csatlakozott fióktelepei.”

2. A 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

(a) a 3. pontban a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„3. »betét«: olyan számlán tartott pénzeszközöknek vagy a hitelintézetek által a rendes üzletmenetük során végrehajtott szokásos banki ügyletekből keletkező átmeneti helyzetnek az egyenlege, amelyet a hitelintézetnek a vonatkozó jogszabályi és szerződéses feltételek mellett vissza kell fizetnie; idetartozik a lekötött betét és a takarékbetét is, de ide nem értve az egyenleget, ha:”;

(b) a 13. pontban a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„13. »fizetési ígérvény«: a hitelintézet visszavonhatatlan, teljes mértékben fedezett kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy a betétbiztosítási rendszer által lehívott pénzösszeget kifizesse a betétbiztosítási rendszernek, amennyiben:”;

(c) a szöveg a következő 19–23. ponttal egészül ki:

19. »szanálási hatóság«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikkének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság;

20. »ügyfélpénzbetét«: ügyfeleik megbízásából kezelt azon pénzeszközök, amelyeket az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi intézménynek minősülő számlatulajdonosok üzleti tevékenységük során egy hitelintézetnél elhelyeznek;

21. »állami támogatások uniós keretrendszere«: az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke által és az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;

22. »pénzmosás«: a [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* 2. cikkének 1. pontjában meghatározott pénzmosás;

23. »terrorizmusfinanszírozás«: a [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]** 2. cikkének 2. pontjában meghatározott terrorizmusfinanszírozás. **”;

(d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Betétnek minősül Írország lakás-takarékpénztárainak minden olyan részjegye, amely nem minősül az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti tőkének.”

---

* [Teljes hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final].

** [Teljes hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final].

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy hitelintézet nem teljesíti a betétbiztosítási rendszer tagjaként rá háruló kötelezettségeket, a betétbiztosítási rendszer erről haladéktalanul értesítse a hitelintézet illetékes hatóságát. A

tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság az érintett betétbiztosítási rendszerrel együttműködve éljen a 2013/36/EU irányelvben meghatározott felügyeleti hatáskörökkel, és haladéktalanul megtegyen minden intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az érintett hitelintézet teljesítse kötelezettségeit, ideértve szükség esetén a 2013/36/EU irányelv VII. címe 1. fejezete IV. szakaszában foglalt rendelkezések végrehajtásán túlmenően elfogadott nemzeti jogszabályoknak megfelelő közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések kiszabását is.”;

(b) a szöveg a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelintézet nem teljesíti a 10. cikkben és a 11. cikk (4) bekezdésében említett befizetéseket a betétbiztosítási rendszer által előírt határidőn belül, a betétbiztosítási rendszer a késedelem időtartamára a jogszabályban meghatározott mértékű kamatot számítson fel az esedékes összegre.”;

(c) az (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer tájékoztassa a kijelölt hatóságot, ha a (4) és (4a) bekezdésben említett intézkedésekkel nem állítható helyre a hitelintézet megfelelése. A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóság értékelje, hogy az intézmény továbbra is teljesíti-e a betétbiztosítási rendszerben való tagság fenntartásának feltételeit, és tájékoztassa az illetékes hatóságot az értékelés eredményéről.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 18. cikkével összhangban visszavonja az engedélyt, a hitelintézet tagsága szűnjön meg a betétbiztosítási rendszerben. A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerben való tagsága megszűnésének napján a hitelintézetnél tartott betéteket az adott betétbiztosítási rendszer továbbra is biztosítsa.”;

(d) a (8) bekezdést el kell hagyni;

(e) a cikk a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a hatálybalépést 36 hónappal követő dátumot]-ig az EBH iránymutatásokat dolgoz ki a (10) bekezdésben említett stressztesztek hatókörére, tartalmára és eljárásaira vonatkozóan.”

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. A bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A betétbiztosítási rendszerek által történő kártalanításból a következőket ki kell zárni:”;

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az olyan ügyletekből származó betéteket, amelyek esetében pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás bűntettét állapították meg;”

iii. az e) pontot el kell hagyni;

iv. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) azon betéteket, amelyeknél a betétes azonosítására nem került sor az (EU) … rendelet [rövid hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] 16. cikke alapján, ha a betéteket befagyasztották, kivéve, ha a betétes kifizetést kér, és bizonyítja, hogy az azonosítás hiányát nem az ő cselekménye okozta;”

v. a j) pontot el kell hagyni;

(b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés i) pontjától eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az egyéni nyugdíjrendszerek és a kis- és középvállalkozások foglalkoztatói nyugdíjrendszerei által tartott betéteket a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatárig figyelembe veszik.”

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. A bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy az alábbi betétek az összeg jóváírásának időpontjától vagy a betétek jogszerűen átruházhatóvá válásától számított hat hónapig legalább 500 000 EUR összeg erejéig biztosítva legyenek”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a magán-lakóingatlanokkal kapcsolatos ingatlanügyletből származó betét és az ilyen ügylet céljából elhelyezett betét, feltéve, hogy az ügyletet természetes személy köti rövid távon, és feltéve, hogy a természetes személy képes dokumentumokkal alátámasztani az ügyletet;”

(b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatár kiegészítse az (1) bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatárt.”

6. A 7. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (5) bekezdést el kell hagyni;

(b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer megtérítse a betétek kamatát, amely felhalmozódott, de nem került jóváírásra vagy terhelésre addig a napig, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza. A 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatár, illetve a 6. cikk (2) bekezdésében említett körülmények esetén az abban a bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatár túllépése nem megengedett.”

7. A szöveg a következő 7a. cikkel egészül ki:

„7a. cikk

A betétbiztosíthatóság és a betétre való jogosultság bizonyításának terhe

A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk (2) bekezdésében és a 7. cikk (3) bekezdésében említett esetekben a betétes vagy adott esetben a számlatulajdonos bizonyítsa vagy azt, hogy az érintett betét megfelel a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeknek, vagy a 7. cikk (3) bekezdésében említett körülmények között a betétekre való jogosultságot.”

8. A 8. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok lehetővé teszik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében és a 8b. cikkben említett betétekre vonatkozóan hosszabb kártalanítási időszakot alkalmazzanak, amely nem haladhatja meg az attól a naptól számított 20 munkanapot, amikor a betétbiztosítási rendszer megkapta a betétestől a követelés vizsgálatához és a kártalanítási feltételek teljesülésének ellenőrzéséhez kért teljes dokumentációt.”;

(b) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a (9) bekezdéstől eltérve, az elmúlt 24 hónapban nem került sor a betéttel kapcsolatos ügyletre (a számla alvó státuszban van), kivéve, ha a betétes másik, nem alvó számlán elhelyezett betéttel is rendelkezik.”;

ii. a d) pontot el kell hagyni;

(c) a (8) bekezdést el kell hagyni;

(d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok lehetővé teszik, hogy ha az utolsó 24 hónapban nem történt tranzakció a betét vonatkozásában, akkor a betétbiztosítási rendszer meghatározhassa a kártalanítás kifizetésével kapcsolatban a betétbiztosítási rendszernél felmerülő adminisztratív költségek összeghatárát. A betétbiztosítási rendszer nem kötelezhető arra, hogy az említett összeghatár alatt magától törekedjen a betétes kártalanítására. A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek az említett összeghatár alatt a betétesek kérésére teljesítsék a kártalanítást.”

9. A szöveg a következő 8a., 8b. és 8c. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Kártalanítás a 10 000 EUR-t meghaladó betétek esetén

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kártalanítás összege meghaladja a 10 000 EUR-t, a betétbiztosítási rendszerek a 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 20. pontjában meghatározott átutalás útján kártalanítsák betéteseket.

8b. cikk

Az ügyfélpénzbetétek fedezete

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek fedezetet nyújtsanak az ügyfélpénzbetétekre, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a betéteket az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban védelemre jogosult ügyfelek nevében és megbízásából helyezik el;

b) a betéteket az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett szervezetek tevékenységeit szabályozó uniós jogban az ügyfélpénzek védelmére vonatkozóan meghatározott követelményeknek megfelelően az ügyfelek pénzeszközeinek elkülönítése céljából helyezik el;

c) az a) pontban említett ügyfelek azt a napot megelőzően azonosításra kerülnek vagy azonosíthatók, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében említett kártalanítási összeghatár az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeket teljesítő valamennyi ügyfélre vonatkozzon. A 7. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az egyes ügyfelek részére kifizetendő összeg meghatározásakor a betétbiztosítási rendszer nem veheti figyelembe összevontan az adott ügyfél által ugyanazon hitelintézetnél elhelyezett pénzbetéteket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a biztosított betéteket vagy a számlatulajdonosnak az egyes ügyfelek javára, vagy közvetlenül az ügyfélnek fizessék ki.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) a 8. cikkel összhangban a kifizetéshez kapcsolódó ügyfél-azonosítás technikai részletei;

b) azok a feltételek és körülmények, amelyek fennállása esetén a kártalanítás a számlatulajdonos részére az egyes ügyfelek javára, vagy közvetlenül az ügyfél részére teljesíthető;

c) az annak elkerülésére szolgáló szabályok, hogy ugyanazon kedvezményezett esetében többszöri kifizetési igény merüljön fel.

E szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EBH a következő szempontok mindegyikét figyelembe veszi:

a) az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett különböző típusú pénzügyi intézmények üzleti modelljének sajátosságai;

b) az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett pénzügyi intézmények tevékenységeit szabályozó alkalmazandó uniós jog egyedi követelményei az ügyfelek pénzeszközeinek kezelése tekintetében.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 12 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

8c. cikk

A kártalanítás felfüggesztése pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos aggályok esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóság az [hivatkozás helye: az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final] 48. cikkének (4) bekezdésében említett információk kézhezvételétől számított 24 órán belül tájékoztassa a betétbiztosítási rendszert az (EU) … rendelet [rövid hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] 15. cikkének (4) bekezdésében említett ügyfél-átvilágítási intézkedések eredményéről. A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóság és a betétbiztosítási rendszer között kicserélt információk azokra az információkra korlátozódjanak, amelyek feltétlenül szükségesek a betétbiztosítási rendszer ezen irányelv szerinti feladatainak és kötelezettségeinek ellátásához, és hogy az információcsere megfeleljen a 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben** meghatározott követelményeknek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a bíróság ítéletének meghozataláig felfüggesszék a 8. cikk (1) bekezdésében említett kártalanítást, amennyiben a betétes vagy az annak számláján tartott összegre jogosult személy ellen pénzmosásból vagy terrorizmusfinanszírozásból eredő vagy azzal kapcsolatos bűncselekmény miatt vádat emeltek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek az [rövid hivatkozás helye: az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final] 20. cikkében meghatározott időtartammal megegyező időtartamra függesszék fel a 8. cikk (1) bekezdésében említett kártalanítást, amennyiben az [hivatkozás helye: az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final] irányelv 32. cikkében említett pénzügyi információs egység értesíti őket arról, hogy az ügylet felfüggesztéséről vagy az ilyen ügylet lebonyolításához való hozzájárulás megtagadásáról, vagy az [hivatkozás helye: az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final] irányelv 20. cikkének (1) vagy (2) bekezdésével összhangban bank- vagy fizetési számla felfüggesztéséről döntött.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek ne legyenek felelősségre vonhatók a pénzügyi információs egység utasításaival összhangban hozott intézkedésekért. A betétbiztosítási rendszerek a pénzügyi információs egységtől kapott információkat kizárólag ezen irányelv alkalmazásában használhatják fel.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 96/9/EK irányelve (1996. március 11.) az adatbázisok jogi védelméről (HL L 77., 1996.3.27., 20. o.).”

10. A 9. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemzeti jogban biztosított egyéb jogaik sérelme nélkül a nemzeti keretek között kártalanítási kifizetéseket teljesítő betétbiztosítási rendszerek jogosultak arra, hogy az általuk a betétesek számára kifizetett összegek erejéig a betéteseket a felszámolási vagy reorganizációs eljárásban megillető jogok átszálljanak rájuk. A 2014/59/EU irányelv 37. cikke (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközökkel vagy az ezen irányelv 11. cikkének (5) bekezdésével összhangban hozott intézkedésekkel összefüggésben hozzájárulást teljesítő betétbiztosítási rendszerek követeléssel élnek a fennmaradó hitelintézettel szemben a 2014/59/EU irányelv 109. cikke szerinti szanáláshoz való hozzájárulásokból vagy az ezen irányelv 11. cikkének (5) bekezdése szerinti, a betétesek által egyébként viselendő veszteséggel kapcsolatban végrehajtott transzferekből eredő veszteség alapján. Ennek a követelésnek a rangsorban betöltött helye megegyezik a rendes fizetésképtelenségi eljárások tekintetében irányadó nemzeti jog szerint a betétekre vonatkozó besorolással.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy azok a betétesek, akiknek a betétek alapján járó kártalanítást a betétbiztosítási rendszer nem fizette ki vagy nem ismerte el a 8. cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározott határidőkön belül, 5 éven belül követelhessék a betéteik alapján járó kártalanítás kifizetését.”

11. A 10. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés után a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdésben említett célszint kiszámításához referencia-időszakként a célszint elérésének időpontját megelőző december 31-e és az említett időpont közötti időszakot kell figyelembe venni.

Annak meghatározásakor, hogy a betétbiztosítási rendszer elérte-e ezt a célszintet, a tagállamok csak a betétbiztosítási rendszerbe a tagok által közvetlenül befizetett vagy tőlük beszedett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket veszik figyelembe, az igazgatási díjak és illetékek levonásával. Az említett rendelkezésre álló pénzügyi eszközök magukban foglalják a tagok által a betétbiztosítási rendszerbe befizetett pénzeszközökből származó befektetési jövedelmet, de nem foglalják magukban a jogosult betétesek által a kártalanítási eljárások során nem követelt kifizetést, valamint a betétbiztosítási rendszerek közötti hiteleket.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az első albekezdésben említett célszint első elérését és a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeinek a 8. cikk (1) bekezdésével, valamint a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésével összhangban történő kifizetését követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök mértéke a

célszint kevesebb mint kétharmadára csökkent, a betétbiztosítási rendszerek a rendszeres hozzájárulást olyan szinten határozzák meg, amely lehetővé teszi a célszint 6 éven belüli elérését.”;

(b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azok a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a betétbiztosítási rendszer a (2) bekezdésben említett célszint eléréséhez figyelembe vesz, fizetési ígérvényeket is magukban foglalhatnak. A fizetési ígérvények teljes részaránya nem haladhatja meg a (2) bekezdésnek megfelelően előteremtett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összértékének 30 %-át.

Az EBH iránymutatásokat bocsát ki a fizetési ígérvényekről, amelyekben meghatározza az említett ígérvények elfogadhatóságának kritériumait.”;

(c) a (4) bekezdést el kell hagyni;

(d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek, a kijelölt hatóságok vagy az illetékes hatóságok meghatározzák a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeire vonatkozó befektetési stratégiát, és hogy ez a befektetési stratégia megfeleljen a diverzifikáció elvének és az alacsony kockázatú eszközökbe történő befektetéseknek.”;

(e) a szöveg a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik egészét vagy egy részét nemzeti központi bankjuknál vagy nemzeti kincstáruknál helyezhessék el, feltéve, hogy ezeket a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket elkülönített számlán tartják, és azok a 11. és 12. cikkel összhangban a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére állnak.”;

(f) a (10) bekezdést el kell hagyni;

(g) a cikk a következő (11), (12) és (13) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A tagállamok biztosítják, hogy a 11. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedésekkel összefüggésben a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználása és a 10. cikk (8) bekezdésében említett rendkívüli befizetések beszedése előtt felhasználhassák a 10. cikk (9) bekezdésében említett alternatív finanszírozási megoldásokból származó, nem közpénzből finanszírozott pénzeszközöket. A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek csak végső eszközként alkalmazzanak közpénzekből finanszírozott alternatív finanszírozási megoldásokat.

(12) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) a (2) bekezdésben említett célszintnek megfelelő, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök kiszámításának módszertana, beleértve a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek elhatárolását és a hozzájárulásból származó, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök kategóriáinak meghatározását;

b) a (2) bekezdésben említett célszint azt követő elérésére irányuló folyamat részletei, hogy a betétbiztosítási rendszer a 11. cikkel összhangban igénybe vette a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 24 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

(13) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 24 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig az EBH iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy segítse a betétbiztosítási rendszereket rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik diverzifikálásában, valamint arról, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközökre vonatkozóan hogyan fektethetnek be alacsony kockázatú eszközökbe.”

12. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*11. cikk*

A pénzeszközök felhasználása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a 10. cikkben említett rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket elsősorban a betéteseknek a 8. cikkel összhangban történő kártalanítására használják fel, a betétbiztosítási rendszerek által a betétesek ezen irányelv szerinti védelmétől eltérő megbízatások teljesítése érdekében gyűjtött további pénzügyi eszközök felhasználásának sérelme nélkül.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével összhangban a hitelintézetek szanálásának finanszírozására használják fel. A tagállamok biztosítják, hogy azt az összeget, amellyel a betétbiztosítási rendszereknek hozzá kell járulniuk a hitelintézetek szanálásának finanszírozásához, a szanálási hatóságok azt követően határozzák meg, hogy konzultáltak a betétbiztosítási rendszerrel a legkisebb költség kritériumának ezen irányelv 11e. cikkében említett vizsgálata során kapott eredményekről.

(3) A tagállamok engedélyezhetik, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a hitelintézet javára, a 11a. cikkben említett megelőző intézkedésekre használják fel, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (4) bekezdésében említett körülmények egyike sem áll fenn;

b) a betétbiztosítási rendszer megerősítette, hogy az intézkedés költsége nem haladja meg a betétesek kártalanításának a 11e. cikkel összhangban kiszámított költségét;

c) a 11a. és 11b. cikkben meghatározott valamennyi feltétel teljesül.

(4) Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a 11a. cikkben említett megelőző intézkedésekre fordítják, a csatlakozott hitelintézetek kötelesek haladéktalanul – szükség szerint rendkívüli befizetések formájában – a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsátani az intézkedésekhez szükséges eszközöket, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) felmerül a betétesek kártalanításának szükségessége, és a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke nem éri el a célszint kétharmadát;

b) a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke a célszint 25 %-a alá csökken.

(5) Amennyiben egy hitelintézetet a 2014/59/EU irányelv 32b. cikkének megfelelően számolnak fel a piacról való kilépés vagy a banki tevékenységének megszüntetése érdekében, a tagállamok engedélyezhetik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket olyan alternatív intézkedésekre használják fel, amelyek fenntartják a betétesek betéteikhez való hozzáférését, beleértve az eszközök és kötelezettségek átadását és a betétállomány áthelyezését, feltéve, hogy a betétbiztosítási rendszer megerősíti, hogy az intézkedés költsége nem haladja meg a betétesek kártalanításának az ezen irányelv 11e. cikkével összhangban kiszámított költségét, és hogy az ezen irányelv 11d. cikkében meghatározott valamennyi feltétel teljesül.”

13. A szöveg a következő 11a–11e. cikkel egészül ki:

„11a. cikk

Megelőző intézkedések

(1) Amennyiben a tagállamok engedélyezik a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a 11. cikk (3) bekezdésében említett megelőző intézkedésekre történő felhasználását, a tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket használják fel a 11. cikk (3) bekezdésében említett megelőző intézkedésekre, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a hitelintézetnek az ilyen megelőző intézkedések finanszírozására irányuló kérelmét a 11b. cikkben említett intézkedéseket tartalmazó feljegyzés kíséri;

b) a hitelintézet konzultált az illetékes hatósággal a 11b. cikkben említett feljegyzésben előirányzott intézkedésekről;

c) a megelőző intézkedések betétbiztosítási rendszer általi alkalmazása a támogatott hitelintézet számára megszabott feltételekhez, ezek közül legalább a hitelintézet megerősített kockázatfigyeléséhez és a betétbiztosítási rendszer szélesebb körű ellenőrzési jogosultságához kötött;

d) a megelőző intézkedések betétbiztosítási rendszer általi alkalmazásának feltétele, hogy a hitelintézet kötelezettséget vállaljon a biztosított betétek hozzáférhetővé tételére;

e) a csatlakozott hitelintézetek a 11. cikk (4) bekezdésével összhangban teljesíteni tudják a rendkívüli utólagos befizetéseket;

f) a hitelintézet teljesíti az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit, és minden korábbi megelőző intézkedést teljes mértékben megtérített.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek olyan nyomonkövetési rendszerekkel és döntéshozatali eljárásokkal rendelkezzenek, amelyek alkalmasak a megelőző intézkedések kiválasztására és végrehajtására, valamint a kapcsolódó kockázatok nyomon követésére.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek csak akkor hajthassanak végre megelőző intézkedéseket, ha a kijelölt hatóság megerősítette, hogy az (1) bekezdésben meghatározott valamennyi feltétel teljesült. A kijelölt hatóság értesíti az illetékes hatóságot és a szanálási hatóságot.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a tőketámogatási intézkedésekre rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit igénybe vevő betétbiztosítási rendszer a támogatott hitelintézetben lévő részvényeit vagy egyéb tőkeinstrumentumait átadja a magánszektornak, amint azt a kereskedelmi és pénzügyi körülmények lehetővé teszik.

11b. cikk

A megelőző intézkedéseket kísérő feljegyzés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a hitelintézetek, amelyek a 11. cikk (3) bekezdésével összhangban megelőző intézkedések finanszírozására kérik a betétbiztosítási rendszert, betekintés céljából feljegyzést nyújtsanak be az illetékes hatóságnak azokról az intézkedésekről, amelyek végrehajtására e hitelintézetek kötelezettséget vállalnak az érintett hitelintézetre alkalmazandó, a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott felügyeleti követelményeknek való megfelelés biztosítására vagy helyreállítására.

(2) Az (1) bekezdésben említett feljegyzés meghatározza a pénzügyi stabilitás romlása kockázatának csökkentésére és a hitelintézet tőke- és likviditási pozíciójának megerősítésére irányuló intézkedéseket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy tőketámogatási intézkedés esetén az (1) bekezdésben említett feljegyzés meghatározza az összes végrehajtható tőkebevonási intézkedést, beleértve a pénzeszközök kiáramlását megakadályozó biztosítékokat, a tőkemegfelelés előretekintő értékelését, valamint a betétbiztosítási rendszer által fedezendő tőkehiány későbbi meghatározását.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy likviditástámogatási intézkedés esetén az (1) bekezdésben említett feljegyzés egyértelműen meghatározott kártalanítási ütemtervet írjon elő a hitelintézet számára a megelőző intézkedések részeként kapott pénzeszközökre vonatkozóan.

(5) Adott esetben a tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett feljegyzésben előirányzott intézkedések összhangban legyenek a 2013/36/EU irányelv 142. cikkében említett tőkefenntartási tervvel.

(6) Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alkalmazandó, a tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett feljegyzésben előirányzott intézkedések összhangban legyenek azzal a szerkezetátalakítási tervvel, amelyet a hitelintézetnek az említett keretrendszer alapján be kell nyújtania a Bizottságnak.

11c. cikk

Korrekciós terv

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelintézet nem teljesíti a 11b. cikk (1) bekezdésében említett feljegyzésben meghatározott kötelezettségeket, vagy a lejáratkor nem fizeti vissza a megelőző intézkedések keretében befizetett összeget, a betétbiztosítási rendszer erről haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetben a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság felkérje a hitelintézetet, hogy nyújtson be korrekciós tervet, amelyben ismerteti, hogy a hitelintézet milyen lépéseket fog tenni a felügyeleti követelményeknek való megfelelés biztosítása vagy helyreállítása, a hosszú távú életképességének biztosítása és a betétbiztosítási rendszer által a megelőző intézkedéshez nyújtott esedékes összeg visszafizetése érdekében, valamint meghatározza a kapcsolódó időkeretet.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a korrekciós terv hiteles vagy megvalósítható, a betétbiztosítási rendszer nem hozhat további megelőző intézkedéseket az adott hitelintézet számára.

(4) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 42 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig az EBH iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza a 11b. cikk (1) bekezdésében említett megelőző intézkedéseket és az e cikk (1) bekezdésében említett korrekciós tervet kísérő feljegyzés elemeit.

11d. cikk

Az értékesítési folyamat átláthatósága alternatív intézkedések során

(1) Amennyiben a tagállamok engedélyezik a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a 11. cikk (5) bekezdésében említett alternatív intézkedésekre történő felhasználását, biztosítják, hogy amikor a betétbiztosítási rendszerek ilyen intézkedéseket finanszíroznak, a hitelintézetek értékesítsék az általuk átadni kívánt eszközöket, jogokat és kötelezettségeket, vagy intézkedjenek azok értékesítéséről. Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül az értékesítéskor a következő feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

a) az értékesítés nyílt és átlátható, és nem mutatja be megtévesztő módon az átadásra kerülő eszközöket, jogokat és kötelezettségeket;

b) az értékesítés nem részesíti előnyben és nem különbözteti meg a potenciális vevőket, és nem biztosít semmilyen előnyt a potenciális vásárlók számára;

c) az értékesítés kapcsán nem áll fenn összeférhetetlenség;

d) az értékesítésre a gyors megoldás igényének szem előtt tartásával kerül sor, figyelembe véve a 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett meghatározás tekintetében megállapított határidőt;

e) az értékesítés a lehetséges mértékig az érintett eszközök, jogok és kötelezettségek eladási árának maximalizálásával történik.

11e. cikk

A legkisebb költség kritériumának vizsgálata

(1) A betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a 11. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésében említett intézkedésekre történő felhasználásának mérlegelésekor a

tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek összehasonlítsák a következőket:

a) a 11. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésében említett intézkedések betétbiztosítási rendszer általi finanszírozásának becsült költsége;

b) a betétesek 8. cikk (1) bekezdése szerinti kártalanításának becsült költsége.

(2) Az (1) bekezdésben említett összehasonlítás során a következőket kell alkalmazni:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett költségek becslése során a betétbiztosítási rendszernek figyelembe kell vennie az intézkedéssel kapcsolatos várható bevételeket, működési kiadásokat és potenciális veszteségeket;

b) a 11. cikk (2) és (5) bekezdésében említett intézkedések esetében a betétbiztosítási rendszer a betétesek kártalanításának költségére vonatkozó, az (1) bekezdés b) pontja szerinti becslését a hitelintézet 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (1) bekezdésében említett eszközeinek és kötelezettségeinek értékelésére, valamint az említett irányelv 36. cikkének (8) bekezdésében említett becslésre alapozza;

c) a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedések esetében a betétesek kártalanítási költségének az (1) bekezdés b) pontjában említett becslése során a betétbiztosítási rendszer figyelembe veszi a várható megtérülési arányt, a betétbiztosítási rendszer feltöltésének költségét, amelyet a betétbiztosítási rendszerben tagsággal rendelkező hitelintézeteknek kell viselniük, valamint a betétbiztosítási rendszer esetleges további finanszírozási költségeit;

d) a 11. cikk (3) bekezdésében említett intézkedések esetében a betétesek kártalanítási költségének becslésekor a betétbiztosítási rendszer 85 %-kal megszorozza az (5) bekezdés b) pontjában említett módszertan szerinti számítással becsült megtérülési arányt.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek 11. cikk (2) bekezdése szerinti szanálásának finanszírozására, a 11. cikk (3) bekezdésében említett megelőző intézkedésekre vagy a 11. cikk (5) bekezdésében említett alternatív intézkedésekre fordított összeg ne haladja meg a hitelintézet biztosított betéteinek összegét.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes és a szanálási hatóságok a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássák az (1) bekezdésben említett összehasonlításhoz szükséges valamennyi információt. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóság a 11. cikk (2) bekezdésében említettek szerint a betétbiztosítási rendszer hitelintézet szanálásához való hozzájárulásának becsült költségét a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássa.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett becsült költség kiszámításának módszertana, amely figyelembe veszi az érintett intézkedés sajátosságait;

b) a betétesek kártalanításával kapcsolatos, az (1) bekezdés b) pontjában említett becsült költség kiszámítására szolgáló módszertan, beleértve a (2) bekezdés c) pontja szerinti becsült megtérülési arányt is;

c) adott esetben az a), b) és c) pontban említett módszertanokban a bevételek esetlegesen hosszabb időtartamon keresztüli halmozódása miatti értékváltozás elszámolásának módja.

A betétesek kártalanításával kapcsolatos, az (1) bekezdés b) pontjában említett becsült költség kiszámítása során megelőző intézkedések esetében a b) pontban említett módszertan figyelembe veszi a megelőző intézkedések fontosságát a betétbiztosítási rendszer jogszabályban vagy szerződésben meghatározott megbízatása szempontjából, beleértve az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszert is.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 12 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse.”

14. A 14. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek védelemben részesítsék a hitelintézeti tagjaik által más tagállamokban létesített fióktelepek betéteseit és az olyan tagállamokban található betéteseket, ahol a hitelintézeti tagok a 2013/36/EU irányelv V. címének 3. fejezetében említett szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorolják.”;

(b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének lehetősége legyen a fióktelepek betéteseinek közvetlen kártalanítására, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

i. a kártalanítás adminisztratív terhe és költsége kisebb, mint a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere általi kártalanítás esetében;

ii. a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere biztosítja, hogy a betétesek ne kerüljenek rosszabb helyzetbe az első albekezdés szerinti kártalanításhoz képest.”;

(c) a szöveg a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere – a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerével kötött megállapodás függvényében – kapcsolattartó pontként működhessen a 2013/36/EU irányelv V. címének 3. fejezetében említett szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló hitelintézetek betétesei számára, és ellentételezésben részesüljön a felmerült költségekért.

(2b) A (2) és (2a) bekezdésben említett esetekben a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere és az érintett fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere megállapodjon a kifizetési feltételekről, többek között az esetleges felmerült költségek megtérítéséről, a betétesek kapcsolattartó pontjáról, az ütemezésről és a fizetési módról.”;

(d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy ha egy hitelintézet a tagsága megszűnését követően egy másik tagállam betétbiztosítási rendszeréhez csatlakozik, vagy ha a hitelintézet egyes tevékenységei egy másik tagállam betétbiztosítási rendszeréhez kerülnek át, az eredeti betétbiztosítási rendszer átutalja a fogadó betétbiztosítási rendszernek a tagság megváltozását megelőző utolsó 12 hónapban esedékes befizetések összegét, a 10. cikk (8) bekezdésében említett rendkívüli utólagos befizetések kivételével.”;

(e) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy az eredeti betétbiztosítási rendszer a tagság megváltozásától számított egy hónapon belül átutalja az adott bekezdésben említett összeget.”;

(f) a cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az EBH iránymutatásokat bocsát ki arról, ahogyan a székhely szerinti és a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszereinek a (2) bekezdés első albekezdésében említett szerepét értelmezi, valamint felsorolja azokat a körülményeket és feltételeket, amelyek mellett a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere számára lehetővé kell tenni, hogy kártalanítsa a más tagállamban található fióktelepek betéteseit a (2) bekezdés harmadik albekezdésében meghatározottak szerint.”

15. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*15. cikk*

Harmadik országokban létesített hitelintézetek fióktelepei

A tagállamok előírják az Unión kívüli székhellyel rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára, hogy csatlakozzanak a területükön található betétbiztosítási rendszerek valamelyikéhez, és csak ezt követően teszik lehetővé e fióktelepek számára a biztosítható betétek gyűjtését az adott tagállamokban.”

16. A szöveg a következő 15a. cikkel egészül ki:

„*15a. cikk*

Harmadik országban fióktelepével rendelkező hitelintézeti tagok

A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek ne terjedjenek ki a hitelintézeti tagjaik által harmadik országokban létesített fióktelepek betéteseire, kivéve, ha e betétbiztosítási rendszerek – a kijelölt hatóság jóváhagyásától függően – az érintett hitelintézetektől beszedik a megfelelő hozzájárulásokat.”

17. A 16. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek az aktuális és leendő betétesek számára megadjanak minden tájékoztatást annak a betétbiztosítási rendszernek az azonosításához, amelynek az Unión belül a hitelintézet és a fióktelepei tagjai. A hitelintézetek ezeket az információkat az (EU) XXX/XXX európai parlamenti és tanácsi rendelet [ESAP-rendelet]*** 2. cikkének 3. pontjában meghatározott, adatok kinyerésére alkalmas formátumban elkészített tájékoztató formájában bocsátják rendelkezésre.

*** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) XX/XX rendelete ([dátum]) a pénzügyi szolgáltatások, a tőkepiacok és a fenntarthatóság szempontjából lényeges nyilvánosan hozzáférhető információkhoz központi hozzáférést biztosító egységes európai hozzáférési pont létrehozásáról.”;

(b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett tájékoztató tartalmazza az alábbiak mindegyikét:

i. alapvető információk a betétek védelméről;

ii. a tájékoztató tartalmával kapcsolatos információk tekintetében közvetlen kapcsolattartó pontként szolgáló hitelintézet elérhetőségei;

iii. a betétekre vonatkozó, a 6. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kártalanítási összeghatár EUR-ban vagy adott esetben más pénznemben;

iv. alkalmazandó kizárások a betétbiztosítási rendszer nyújtotta védelemből;

v. a közös számlákhoz kapcsolódó védelem felső értékhatára;

vi. kártalanítási határidő a hitelintézet fizetésképtelensége esetén;

vii. a kártalanítás pénzneme;

viii. a betét védelméért felelős betétbiztosítási rendszer azonosítása, beleértve a weboldalára való hivatkozást is.”;

(c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a betétgyűjtési szerződés megkötése előtt, majd azt követően évente rendelkezésre bocsássák az (1) bekezdésben említett tájékoztatót. A betétesek visszaigazolják, hogy megkapták a tájékoztatót.”;

(d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a betéteseik számlakivonatán megerősítsék, hogy a betétek biztosítható betétek, beleértve az (1) bekezdésben említett tájékoztatóra való hivatkozást is.”;

(e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek az (1) bekezdésben említett tájékoztatást azon a nyelven nyújtsák, amelyről a betétes és a hitelintézet a számlanyitáskor megállapodott, vagy annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy nyelvein, amelyben a fióktelepet létrehozták.”;

(f) a (6) és (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok biztosítják, hogy hitelintézetek egyesülése, hitelintézeti leányvállalatok fiókteleppé alakulása, illetve más hasonló műveletek esetén a hitelintézetek legalább egy hónappal a művelet hatálybalépése előtt értesítsék a betéteseiket, kivéve, ha az illetékes hatóság üzleti titok vagy a pénzügyi stabilitás védelmének indoka alapján rövidebb határidőt tesz lehetővé. Az értesítés ismerteti a művelet betétesek védelmére gyakorolt hatását.

A tagállamok biztosítják, hogy ha az első albekezdésben említett műveletek eredményeként a csökkentett betétvédelem az említett hitelintézetnél betéttel

rendelkező betéteseket érint, a hitelintézet értesítse az érintett betéteseket arról, hogy az első albekezdésben említett értesítést követő 3 hónapon belül a biztosítatlanul maradt betétösszeg erejéig szankciótól mentesen felvehetik vagy másik hitelintézethez vihetik át biztosítható betéteiket, azok valamennyi felhalmozott kamatával és juttatásával együtt.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy azok a hitelintézetek, amelyek tagsága a betétbiztosítási rendszerben megszűnik, erről legalább egy hónappal a megszűnés előtt tájékoztassák betéteseiket.”;

(g) a szöveg a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóságok, a betétbiztosítási rendszerek és az érintett hitelintézetek – többek között a honlapjukon történő közzététel útján – tájékoztassák a betéteseket arról, hogy az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást tett, vagy egy igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot hozott.”;

(h) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a betétes internetes banki szolgáltatásokat vesz igénybe, a hitelintézetek elektronikus úton bocsássák a betéteseik rendelkezésére azokat az információkat, amelyeket ezen irányelv értelmében meg kell adniuk, kivéve, ha a betétes ezt az információt papíron kéri.”;

(i) a cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) az (1a) bekezdésben említett tájékoztató tartalma és formátuma;

b) a kijelölt hatóságok, betétbiztosítási rendszerek vagy hitelintézetek által a betéteseknek a 8b. és 8c. cikkben, valamint az e cikk (6), (7) és (7a) bekezdésében említett helyzetekben nyújtandó tájékoztatás során követendő eljárás és a tájékoztatás tartalma.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 12 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

18. A szöveg a következő 16a. cikkel egészül ki:

„*16a. cikk*

A hitelintézetek és a betétbiztosítási rendszerek közötti információcsere, hatóságok általi adatszolgáltatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek – az 5. cikk (4) bekezdésében meghatározott azonosítási követelménnyel összhangban – a kapcsolt hitelintézeteiktől bármikor és kérésre megkapjanak minden olyan információt, amely a betétesek kártalanításának előkészítéséhez szükséges, beleértve a 8. cikk (5) bekezdése, valamint a 8b. és a 8c. cikk alkalmazásában szükséges információkat is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a betétbiztosítási rendszer kérésére tájékoztatást nyújtsanak a következőkről azon betétbiztosítási rendszerek számára, amelyeknek tagjai:

a) e hitelintézetek fióktelepeinek betétesei;

b) azon betétesek, akik a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján igénybe veszik a tagintézmények által nyújtott szolgáltatásokat.

Az a) és b) pont szerinti tájékoztatásban fel kell tüntetni azokat a tagállamokat, amelyekben a fióktelepek vagy betétesek találhatók.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek minden évben március 31-ig tájékoztassák az EBH-t a tagállamukban biztosított betétek előző év december 31-i összegéről. Ugyanezen időpontig a betétbiztosítási rendszerek adatot szolgáltatnak az EBH-nak a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik összegéről is, beleértve az idegen források arányát, a fizetési ígérvényeket és a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása esetén a célszint elérésének ütemtervét.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóságok indokolatlan késedelem nélkül értesítsék az EBH-t a következők mindegyikéről:

a) a befagyasztott betétek meghatározása a 2. cikk (1) bekezdésének 8. pontjában említett körülmények alapján;

b) a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedések bármelyikének alkalmazása, a 8. cikk (1) bekezdésével és a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésével összhangban felhasznált pénzeszközök összege, valamint adott esetben és amint rendelkezésre áll, a megtérült pénzeszközök összege, a betétbiztosítási rendszer ebből eredő költségei és a beszedési eljárás időtartama;

c) a 10. cikk (3) bekezdésében említett alternatív finanszírozási megoldások rendelkezésre állása és alkalmazása;

d) minden olyan betétbiztosítási rendszer, amely beszüntette a működését vagy újonnan jött létre többek között egyesülés vagy határokon átnyúló tevékenység megkezdése miatt.

Az első albekezdésben említett értesítés összefoglalóan ismerteti a következők mindegyikét:

a) a hitelintézet kiindulási helyzete;

b) azok az intézkedések, amelyekre a betétbiztosítási rendszer forrásait felhasználták;

c) a rendelkezésre álló, felhasznált pénzügyi eszközök várható összege.

(5) Az EBH indokolatlan késedelem nélkül közzéteszi a (2) és (3) bekezdéssel összhangban kapott információkat és a (4) bekezdésben említett összefoglalót.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerben tagsággal rendelkező hitelintézetek szanálási hatóságai kérésre a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássák a szanálási tervek kulcsfontosságú elemeinek a 2014/59/EU irányelv 10. cikke (7) bekezdésének a) pontjában említett összefoglalóját, feltéve, hogy ezek az információk szükségesek ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer és a kijelölt hatóságok teljesíthessék a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében és a 11e. cikkben említett kötelezettségeket.

(7) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1)–(4) bekezdésben említett információk nyújtása során követendő eljárások, az ezen információk nyújtásához használandó mintadokumentumok meghatározása, valamint ezen információk tartalmának további pontosítása céljából, figyelembe véve a betétesek típusait.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 12 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

19. Az I. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az Unión kívüli székhellyel rendelkező hitelintézetek azon fióktelepei, amelyek […] [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a hatálybalépés napja]-án/-én valamely tagállamban biztosítható betéteket gyűjtenek, és az említett napon nem tagjai betétbiztosítási rendszernek, [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 3 hónappal a hatálybalépést követően]-ig csatlakozzanak az adott tagállam területén működő betétbiztosítási rendszerhez. Az 1. cikk (15) bekezdése nem alkalmazandó ezekre a fióktelepekre [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 3 hónappal a hatálybalépést követően]-ig.

(2) Az ezen irányelvvel módosított 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdésétől, valamint a megelőző intézkedésekkel kapcsolatban a 11a., 11b., 11c. és 11e. cikktől eltérve [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 72 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig a tagállamok engedélyezhetik, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszerek a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdését végrehajtó, [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = ezen irányelv hatálybalépésének időpontja]-án/-én alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek feleljenek meg.

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb […] [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket […] [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap]-tól/-től alkalmazzák. Ugyanakkor a tagállamok […] [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 48 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-tól/-től alkalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a megelőző intézkedésekkel kapcsolatban az ezen irányelvvel módosított 11. cikk (3) bekezdésének, valamint a 11a., 11b., 11c. és 11e. cikknek megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*